Liber Genesis

Hebraice Bereishit

1

1:1

in principio creavit Deus caelum et terram

1:2

terra autem erat inanis et vacua et tenebrae super faciem abyssi et spiritus Dei ferebatur super aquas

1:3

dixitque Deus fiat lux et facta est lux

1:4

et vidit Deus lucem quod esset bona et divisit lucem ac tenebras

1:5

appellavitque lucem diem et tenebras noctem factumque est vespere et mane dies unus

1:6

dixit quoque Deus fiat firmamentum in medio aquarum et dividat aquas ab aquis

1:7

et fecit Deus firmamentum divisitque aquas quae erant sub firmamento ab his quae erant super firmamentum et factum est ita

1:8

vocavitque Deus firmamentum caelum et factum est vespere et mane dies secundus

1:9

dixit vero Deus congregentur aquae quae sub caelo sunt in locum unum et appareat arida factumque est ita

1:10

et vocavit Deus aridam terram congregationesque aquarum appellavit maria et vidit Deus quod esset bonum

1:11

et ait germinet terra herbam virentem et facientem semen et lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum cuius semen in semet ipso sit super terram et factum est ita

1:12

et protulit terra herbam virentem et adferentem semen iuxta genus suum lignumque faciens fructum et habens unumquodque sementem secundum speciem suam et vidit Deus quod esset bonum

1:13

factumque est vespere et mane dies tertius

1:14

dixit autem Deus fiant luminaria in firmamento caeli ut dividant diem ac noctem et sint in signa et tempora et dies et annos

1:15

ut luceant in firmamento caeli et inluminent terram et factum est ita

1:16

fecitque Deus duo magna luminaria luminare maius ut praeesset diei et luminare minus ut praeesset nocti et stellas

1:17

et posuit eas in firmamento caeli ut lucerent super terram
1:18
et praeessent diei ac nocti et dividerent lucem ac tenebras et vidit Deus quod esset bonum
1:19
et factum est vespere et mane dies quartus
1:20
dixit etiam Deus producant aquae reptile animae viventis et volatile super terram sub firmamento caeli
1:21
creavitque Deus cete grandia et omnem animam viventem atque motabilem quam produxerant aquae in species suas et omne volatile secundum genus suum et vidit Deus quod esset bonum
1:22
benedixitque eis dicens crescite et multiplicamini et replete aquas maris avesque multiplicentur super terram
1:23
et factum est vespere et mane dies quintus
1:24
dixit quoque Deus producat terra animam viventem in genere suo iumenta et reptilia et bestias terrae secundum species suas factumque est ita
1:25
et fecit Deus bestias terrae iuxta species suas et iumenta et omne reptile terrae in genere suo et vidit Deus quod esset bonum
1:26
et ait faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram et praesit piscibus maris et volatilibus caeli et bestiis universaeque terrae omnique reptili quod movetur in terra
1:27
et creavit Deus hominem ad imaginem suam ad imaginem Dei creavit illum masculum et feminam creavit eos
1:28
benedixitque illis Deus et ait crescite et multiplicamini et replete terram et subicite eam et dominamini piscibus maris et volatilibus caeli et universis animantibus quae moventur super terram
1:29
dixitque Deus ecce dedi vobis omnem herbam adferentem semen super terram et universa ligna quae habent in semet ipsis sementem generis sui ut sint vobis in escam
1:30
et cunctis animantibus terrae omnique volucri caeli et universis quae moventur in terra et in quibus est anima vivens ut habeant ad vescendum et factum est ita
1:31
viditque Deus cuncta quae fecit et erant valde bona et factum est vespere et mane dies sextus.

2:1
igitur perfecti sunt caeli et terra et omnis ornatus eorum
2:2
conplevitque Deus die septimo opus suum quod fecerat et requievit die septimo ab universo opere quod patrarat
2:3
et benedixit diei septimo et sanctificavit illum quia in ipso cessaverat ab omni opere suo quod creavit Deus ut faceret
2:4
istae generationes caeli et terrae quando creatae sunt in die quo fecit Dominus Deus caelum et terram
2:5
et omne virgultum agri antequam oreretur in terra omnemque herbam regionis priusquam germinaret non enim pluerat Dominus Deus super terram et homo non erat qui operaretur terram
2:6
sed fons ascendebat e terra inrigans universam superficiem terrae
2:7
formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terrae et inspiravit in faciem eius spiraculum vitae et factus est homo in animam viventem
2:8
plantaverat autem Dominus Deus paradisum voluptatis a principio in quo posuit hominem quem formaverat
2:9
produxitque Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu et ad vescendum suave lignum etiam vitae in medio paradisi lignumque scientiae boni et mali
2:10
et fluvius egrediebatur de loco voluptatis ad inrigandum paradisum qui inde dividitur in quattuor capita
2:11
nomen uni Phison ipse est qui circuit omnem terram Evilat ubi nascitur aurum
2:12
et aurum terrae illius optimum est ibique invenitur bdellium et lapis onychinus
2:13
et nomen fluvio secundo Geon ipse est qui circuit omnem terram Aethiopiae
2:14
nomen vero fluminis tertii Tigris ipse vadit contra Assyrios fluvius autem quartus ipse est Eufrates
2:15
tulit ergo Dominus Deus hominem et posuit eum in paradiso voluptatis ut operaretur et custodiret illum
2:16
praecepitque ei dicens ex omni ligno paradisi comede

2:17
de ligno autem scientiae boni et mali ne comedas in quocumque enim die comederis ex eo morte morieris
2:18
dixit quoque Dominus Deus non est bonum esse hominem solum faciamus ei adiutorium similem sui
2:19
formatis igitur Dominus Deus de humo cunctis animantibus terrae et universis volatilibus caeli adduxit ea ad Adam ut videret quid vocaret ea omne enim quod vocavit Adam animae viventis ipsum est nomen eius
2:20
appellavitque Adam nominibus suis cuncta animantia et universa volatilia caeli et omnes bestias terrae Adam vero non inveniebatur adiutor similis eius
2:21
inmisit ergo Dominus Deus soporem in Adam cumque obdormisset tulit unam de costis eius et replevit carnem pro ea
2:22
et aedificavit Dominus Deus costam quam tulerat de Adam in mulierem et adduxit eam ad Adam
2:23
dixitque Adam hoc nunc os ex ossibus meis et caro de carne mea haec vocabitur virago quoniam de viro sumpta est
2:24
quam ob rem relinquet homo patrem suum et matrem et adherebit uxori suae et erunt duo in carne una
2:25
erant autem uterque nudi Adam scilicet et uxor eius et non erubescebant.

3

3:1
sed et serpens erat callidior cunctis animantibus terrae quae fecerat Dominus Deus qui dixit ad mulierem cur praecepit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradisi
3:2
cui respondit mulier de fructu lignorum quae sunt in paradiso vescemur
3:3
de fructu vero ligni quod est in medio paradisi praecepit nobis Deus ne comederemus et ne tangeremus illud ne forte moriamur
3:4
dixit autem serpens ad mulierem nequaquam morte moriemini
3:5
scit enim Deus quod in quocumque die comederitis ex eo aperientur oculi vestri et eritis sicut dii scientes bonum et malum
3:6

vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum et pulchrum oculis aspectuque delectabile et tulit de fructu illius et comedit deditque viro suo qui comedit
3:7
et aperti sunt oculi amborum cumque cognovissent esse se nudos consuerunt folia ficus et fecerunt sibi perizomata
3:8
et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem abscondit se Adam et uxor eius a facie Domini Dei in medio ligni paradisi
3:9
vocavitque Dominus Deus Adam et dixit ei ubi es
3:10
qui ait vocem tuam audivi in paradiso et timui eo quod nudus essem et abscondi me
3:11
cui dixit quis enim indicavit tibi quod nudus esses nisi quod ex ligno de quo tibi praeceperam ne comederes comedisti
3:12
dixitque Adam mulier quam dedisti sociam mihi dedit mihi de ligno et comedi
3:13
et dixit Dominus Deus ad mulierem quare hoc fecisti quae respondit serpens decepit me et comedi
3:14
et ait Dominus Deus ad serpentem quia fecisti hoc maledictus es inter omnia animantia et bestias terrae super pectus tuum gradieris et terram comedes cunctis diebus vitae tuae
3:15
inimicitias ponam inter te et mulierem et semen tuum et semen illius ipsa conteret caput tuum et tu insidiaberis calcaneo eius
3:16
mulieri quoque dixit multiplicabo aerumnas tuas et conceptus tuos in dolore paries filios et sub viri potestate eris et ipse dominabitur tui
3:17
ad Adam vero dixit quia audisti vocem uxoris tuae et comedisti de ligno ex quo praeceperam tibi ne comederes maledicta terra in opere tuo in laboribus comedes eam cunctis diebus vitae tuae
3:18
spinas et tribulos germinabit tibi et comedes herbas terrae
3:19
in sudore vultus tui vesceris pane donec revertaris in terram de qua sumptus es quia pulvis es et in pulverem reverteris
3:20
et vocavit Adam nomen uxoris suae Hava eo quod mater esset cunctorum viventium
3:21
fecit quoque Dominus Deus Adam et uxori eius tunicas pellicias et induit eos
3:22

et ait ecce Adam factus est quasi unus ex nobis sciens bonum et malum nunc ergo ne forte mittat manum suam et sumat etiam de ligno vitae et comedat et vivat in aeternum
3:23
emisit eum Dominus Deus de paradiso voluptatis ut operaretur terram de qua sumptus est
3:24
eiecitque Adam et conlocavit ante paradisum voluptatis cherubin et flammeum gladium atque versatilem ad custodiendam viam ligni vitae.

4

4:1
Adam vero cognovit Havam uxorem suam quae concepit et peperit Cain dicens possedi hominem per Dominum
4:2
rursusque peperit fratrem eius Abel fuit autem Abel pastor ovium et Cain agricola
4:3
factum est autem post multos dies ut offerret Cain de fructibus terrae munera Domino
4:4
Abel quoque obtulit de primogenitis gregis sui et de adipibus eorum et respexit Dominus ad Abel et ad munera eius
4:5
ad Cain vero et ad munera illius non respexit iratusque est Cain vehementer et concidit vultus eius
4:6
dixitque Dominus ad eum quare maestus es et cur concidit facies tua
4:7
nonne si bene egeris recipies sin autem male statim in foribus peccatum aderit sed sub te erit appetitus eius et tu dominaberis illius
4:8
dixitque Cain ad Abel fratrem suum egrediamur foras cumque essent in agro consurrexit Cain adversus Abel fratrem suum et interfecit eum
4:9
et ait Dominus ad Cain ubi est Abel frater tuus qui respondit nescio num custos fratris mei sum
4:10
dixitque ad eum quid fecisti vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra
4:11
nunc igitur maledictus eris super terram quae aperuit os suum et suscepit sanguinem fratris tui de manu tua
4:12
cum operatus fueris eam non dabit tibi fructus suos vagus et profugus eris super terram
4:13
dixitque Cain ad Dominum maior est iniquitas mea quam ut veniam merear
4:14

ecce eicis me hodie a facie terrae et a facie tua abscondar et ero vagus et profugus in terra omnis igitur qui invenerit me occidet me
4:15
dixitque ei Dominus nequaquam ita fiet sed omnis qui occiderit Cain septuplum punietur posuitque Dominus Cain signum ut non eum interficeret omnis qui invenisset eum
4:16
egressusque Cain a facie Domini habitavit in terra profugus ad orientalem plagam Eden
4:17
cognovit autem Cain uxorem suam quae concepit et peperit Enoch et aedificavit civitatem vocavitque nomen eius ex nomine filii sui Enoch
4:18
porro Enoch genuit Irad et Irad genuit Maviahel et Maviahel genuit Matusahel et Matusahel genuit Lamech
4:19
qui accepit uxores duas nomen uni Ada et nomen alteri Sella
4:20
genuitque Ada Iabel qui fuit pater habitantium in tentoriis atque pastorum
4:21
et nomen fratris eius Iubal ipse fuit pater canentium cithara et organo
4:22
Sella quoque genuit Thubalcain qui fuit malleator et faber in cuncta opera aeris et ferri soror vero Thubalcain Noemma
4:23
dixitque Lamech uxoribus suis Adae et Sellae audite vocem meam uxores Lamech auscultate sermonem meum quoniam occidi virum in vulnus meum et adulescentulum in livorem meum
4:24
septuplum ultio dabitur de Cain de Lamech vero septuagies septies
4:25
cognovit quoque adhuc Adam uxorem suam et peperit filium vocavitque nomen eius Seth dicens posuit mihi Deus semen aliud pro Abel quem occidit Cain
4:26
sed et Seth natus est filius quem vocavit Enos iste coepit invocare nomen Domini.

5

5:1
hic est liber generationis Adam in die qua creavit Deus hominem ad similitudinem Dei fecit illum
5:2
masculum et feminam creavit eos et benedixit illis et vocavit nomen eorum Adam in die qua creati sunt
5:3
vixit autem Adam centum triginta annis et genuit ad similitudinem et imaginem suam vocavitque nomen eius Seth

5:4
et facti sunt dies Adam postquam genuit Seth octingenti anni genuitque filios et filias
5:5
et factum est omne tempus quod vixit Adam anni nongenti triginta et mortuus est
5:6
vixit quoque Seth centum quinque annos et genuit Enos
5:7
vixitque Seth postquam genuit Enos octingentis septem annis genuitque filios et filias
5:8
et facti sunt omnes dies Seth nongentorum duodecim annorum et mortuus est
5:9
vixit vero Enos nonaginta annis et genuit Cainan
5:10
post cuius ortum vixit octingentis quindecim annis et genuit filios et filias
5:11
factique sunt omnes dies Enos nongentorum quinque annorum et mortuus est
5:12
vixit quoque Cainan septuaginta annis et genuit Malalehel
5:13
et vixit Cainan postquam genuit Malalehel octingentos quadraginta annos genuitque filios et filias
5:14
et facti sunt omnes dies Cainan nongenti decem anni et mortuus est
5:15
vixit autem Malalehel sexaginta quinque annos et genuit Iared
5:16
et vixit Malalehel postquam genuit Iared octingentis triginta annis et genuit filios et filias
5:17
et facti sunt omnes dies Malalehel octingenti nonaginta quinque anni et mortuus est
5:18
vixitque Iared centum sexaginta duobus annis et genuit Enoch
5:19
et vixit Iared postquam genuit Enoch octingentos annos et genuit filios et filias
5:20
et facti sunt omnes dies Iared nongenti sexaginta duo anni et mortuus est
5:21
porro Enoch vixit sexaginta quinque annis et genuit Mathusalam
5:22
et ambulavit Enoch cum Deo postquam genuit Mathusalam trecentis annis et genuit filios et filias
5:23
et facti sunt omnes dies Enoch trecenti sexaginta quinque anni
5:24

ambulavitque cum Deo et non apparuit quia tulit eum Deus
5:25
vixit quoque Mathusalam centum octoginta septem annos et genuit Lamech
5:26
et vixit Mathusalam postquam genuit Lamech septingentos octoginta duos annos et genuit filios et filias
5:27
et facti sunt omnes dies Mathusalae nongenti sexaginta novem anni et mortuus est
5:28
vixit autem Lamech centum octoginta duobus annis et genuit filium
5:29
vocavitque nomen eius Noe dicens iste consolabitur nos ab operibus et laboribus manuum nostrarum in terra cui maledixit Dominus
5:30
vixitque Lamech postquam genuit Noe quingentos nonaginta quinque annos et genuit filios et filias
5:31
et facti sunt omnes dies Lamech septingenti septuaginta septem anni et mortuus est
5:32
Noe vero cum quingentorum esset annorum genuit Sem et Ham et Iafeth.

6

6:1
cumque coepissent homines multiplicari super terram et filias procreassent
6:2
videntes filii Dei filias eorum quod essent pulchrae acceperunt uxores sibi ex omnibus quas elegerant
6:3
dixitque Deus non permanebit spiritus meus in homine in aeternum quia caro est eruntque dies illius centum viginti annorum
6:4
gigantes autem erant super terram in diebus illis postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hominum illaeque genuerunt isti sunt potentes a saeculo viri famosi
6:5
videns autem Deus quod multa malitia hominum esset in terra et cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore
6:6
paenituit eum quod hominem fecisset in terra et tactus dolore cordis intrinsecus
6:7
delebo inquit hominem quem creavi a facie terrae ab homine usque ad animantia a reptili usque ad volucres caeli paenitet enim me fecisse eos
6:8
Noe vero invenit gratiam coram Domino

6:9
hae generationes Noe Noe vir iustus atque perfectus fuit in generationibus suis cum Deo ambulavit
6:10
et genuit tres filios Sem Ham et Iafeth
6:11
corrupta est autem terra coram Deo et repleta est iniquitate
6:12
cumque vidisset Deus terram esse corruptam omnis quippe caro corruperat viam suam super terram
6:13
dixit ad Noe finis universae carnis venit coram me repleta est terra iniquitate a facie eorum et ego disperdam eos cum terra
6:14
fac tibi arcam de lignis levigatis mansiunculas in arca facies et bitumine linies intrinsecus et extrinsecus
6:15
et sic facies eam trecentorum cubitorum erit longitudo arcae quinquaginta cubitorum latitudo et triginta cubitorum altitudo illius
6:16
fenestram in arca facies et in cubito consummabis summitatem ostium autem arcae pones ex latere deorsum cenacula et tristega facies in ea
6:17
ecce ego adducam diluvii aquas super terram ut interficiam omnem carnem in qua spiritus vitae est subter caelum universa quae in terra sunt consumentur
6:18
ponamque foedus meum tecum et ingredieris arcam tu et filii tui uxor tua et uxores filiorum tuorum tecum
6:19
et ex cunctis animantibus universae carnis bina induces in arcam ut vivant tecum masculini sexus et feminini
6:20
de volucribus iuxta genus suum et de iumentis in genere suo et ex omni reptili terrae secundum genus suum bina de omnibus ingredientur tecum ut possint vivere
6:21
tolles igitur tecum ex omnibus escis quae mandi possunt et conportabis apud te et erunt tam tibi quam illis in cibum
6:22
fecit ergo Noe omnia quae praeceperat illi Deus.

7

7:1

dixitque Dominus ad eum ingredere tu et omnis domus tua arcam te enim vidi iustum coram me in generatione hac
7:2
ex omnibus animantibus mundis tolle septena septena masculum et feminam de animantibus vero non mundis duo duo masculum et feminam
7:3
sed et de volatilibus caeli septena septena masculum et feminam ut salvetur semen super faciem universae terrae
7:4
adhuc enim et post dies septem ego pluam super terram quadraginta diebus et quadraginta noctibus et delebo omnem substantiam quam feci de superficie terrae
7:5
fecit ergo Noe omnia quae mandaverat ei Dominus
7:6
eratque sescentorum annorum quando diluvii aquae inundaverunt super terram
7:7
et ingressus est Noe et filii eius uxor eius et uxores filiorum eius cum eo in arcam propter aquas diluvii
7:8
de animantibus quoque mundis et inmundis et de volucribus et ex omni quod movetur super terram
7:9
duo et duo ingressa sunt ad Noe in arcam masculus et femina sicut praeceperat Deus Noe
7:10
cumque transissent septem dies aquae diluvii inundaverunt super terram
7:11
anno sescentesimo vitae Noe mense secundo septimodecimo die mensis rupti sunt omnes fontes abyssi magnae et cataractae caeli apertae sunt
7:12
et facta est pluvia super terram quadraginta diebus et quadraginta noctibus
7:13
in articulo diei illius ingressus est Noe et Sem et Ham et Iafeth filii eius uxor illius et tres uxores filiorum eius cum eis in arcam
7:14
ipsi et omne animal secundum genus suum universaque iumenta in genus suum et omne quod movetur super terram in genere suo cunctumque volatile secundum genus suum universae aves omnesque volucres
7:15
ingressae sunt ad Noe in arcam bina et bina ex omni carne in qua erat spiritus vitae
7:16
et quae ingressa sunt masculus et femina ex omni carne introierunt sicut praeceperat ei Deus et inclusit eum Dominus de foris
7:17

factumque est diluvium quadraginta diebus super terram et multiplicatae sunt aquae et elevaverunt arcam in sublime a terra
7:18
vehementer inundaverunt et omnia repleverunt in superficie terrae porro arca ferebatur super aquas
7:19
et aquae praevaluerunt nimis super terram opertique sunt omnes montes excelsi sub universo caelo
7:20
quindecim cubitis altior fuit aqua super montes quos operuerat
7:21
consumptaque est omnis caro quae movebatur super terram volucrum animantium bestiarum omniumque reptilium quae reptant super terram universi homines
7:22
et cuncta in quibus spiraculum vitae est in terra mortua sunt
7:23
et delevit omnem substantiam quae erat super terram ab homine usque ad pecus tam reptile quam volucres caeli et deleta sunt de terra remansit autem solus Noe et qui cum eo erant in arca
7:24
obtinueruntque aquae terras centum quinquaginta diebus.

8

8:1
recordatus autem Deus Noe cunctarumque animantium et omnium iumentorum quae erant cum eo in arca adduxit spiritum super terram et inminutae sunt aquae
8:2
et clausi sunt fontes abyssi et cataractae caeli et prohibitae sunt pluviae de caelo
8:3
reversaeque aquae de terra euntes et redeuntes et coeperunt minui post centum quinquaginta dies
8:4
requievitque arca mense septimo vicesima septima die mensis super montes Armeniae
8:5
at vero aquae ibant et decrescebant usque ad decimum mensem decimo enim mense prima die mensis apparuerunt cacumina montium
8:6
cumque transissent quadraginta dies aperiens Noe fenestram arcae quam fecerat dimisit corvum
8:7
qui egrediebatur et revertebatur donec siccarentur aquae super terram
8:8
emisit quoque columbam post eum ut videret si iam cessassent aquae super faciem terrae

8:9
quae cum non invenisset ubi requiesceret pes eius reversa est ad eum in arcam aquae enim erant super universam terram extenditque manum et adprehensam intulit in arcam
8:10
expectatis autem ultra septem diebus aliis rursum dimisit columbam ex arca
8:11
at illa venit ad eum ad vesperam portans ramum olivae virentibus foliis in ore suo intellexit ergo Noe quod cessassent aquae super terram
8:12
expectavitque nihilominus septem alios dies et emisit columbam quae non est reversa ultra ad eum
8:13
igitur sescentesimo primo anno primo mense prima die mensis inminutae sunt aquae super terram et aperiens Noe tectum arcae aspexit viditque quod exsiccata esset superficies terrae
8:14
mense secundo septima et vicesima die mensis arefacta est terra
8:15
locutus est autem Deus ad Noe dicens
8:16
egredere de arca tu et uxor tua filii tui et uxores filiorum tuorum tecum
8:17
cuncta animantia quae sunt apud te ex omni carne tam in volatilibus quam in bestiis et in universis reptilibus quae reptant super terram educ tecum et ingredimini super terram crescite et multiplicamini super eam
8:18
egressus est ergo Noe et filii eius uxor illius et uxores filiorum eius cum eo
8:19
sed et omnia animantia iumenta et reptilia quae repunt super terram secundum genus suum arcam egressa sunt
8:20
aedificavit autem Noe altare Domino et tollens de cunctis pecoribus et volucribus mundis obtulit holocausta super altare
8:21
odoratusque est Dominus odorem suavitatis et ait ad eum nequaquam ultra maledicam terrae propter homines sensus enim et cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adulescentia sua non igitur ultra percutiam omnem animantem sicut feci
8:22
cunctis diebus terrae sementis et messis frigus et aestus aestas et hiemps nox et dies non requiescent.

9

9:1

benedixitque Deus Noe et filiis eius et dixit ad eos crescite et multiplicamini et implete terram
9:2
et terror vester ac tremor sit super cuncta animalia terrae et super omnes volucres caeli cum universis quae moventur in terra omnes pisces maris manui vestrae traditi sunt
9:3
et omne quod movetur et vivit erit vobis in cibum quasi holera virentia tradidi vobis omnia
9:4
excepto quod carnem cum sanguine non comedetis
9:5
sanguinem enim animarum vestrarum requiram de manu cunctarum bestiarum et de manu hominis de manu viri et fratris eius requiram animam hominis
9:6
quicumque effuderit humanum sanguinem fundetur sanguis illius ad imaginem quippe Dei factus est homo
9:7
vos autem crescite et multiplicamini et ingredimini super terram et implete eam
9:8
haec quoque dixit Deus ad Noe et ad filios eius cum eo
9:9
ecce ego statuam pactum meum vobiscum et cum semine vestro post vos
9:10
et ad omnem animam viventem quae est vobiscum tam in volucribus quam in iumentis et pecudibus terrae cunctis quae egressa sunt de arca et universis bestiis terrae
9:11
statuam pactum meum vobiscum et nequaquam ultra interficietur omnis caro aquis diluvii neque erit deinceps diluvium dissipans terram
9:12
dixitque Deus hoc signum foederis quod do inter me et vos et ad omnem animam viventem quae est vobiscum in generationes sempiternas
9:13
arcum meum ponam in nubibus et erit signum foederis inter me et inter terram
9:14
cumque obduxero nubibus caelum apparebit arcus meus in nubibus
9:15
et recordabor foederis mei vobiscum et cum omni anima vivente quae carnem vegetat et non erunt ultra aquae diluvii ad delendam universam carnem
9:16
eritque arcus in nubibus et videbo illum et recordabor foederis sempiterni quod pactum est inter Deum et inter omnem animam viventem universae carnis quae est super terram
9:17
dixitque Deus Noe hoc erit signum foederis quod constitui inter me et inter omnem carnem super terram

9:18
erant igitur filii Noe qui egressi sunt de arca Sem Ham et Iafeth porro Ham ipse est pater Chanaan
9:19
tres isti sunt filii Noe et ab his disseminatum est omne hominum genus super universam terram
9:20
coepitque Noe vir agricola exercere terram et plantavit vineam
9:21
bibensque vinum inebriatus est et nudatus in tabernaculo suo
9:22
quod cum vidisset Ham pater Chanaan verenda scilicet patris sui esse nuda nuntiavit duobus fratribus suis foras
9:23
at vero Sem et Iafeth pallium inposuerunt umeris suis et incedentes retrorsum operuerunt verecunda patris sui faciesque eorum aversae erant et patris virilia non viderunt
9:24
evigilans autem Noe ex vino cum didicisset quae fecerat ei filius suus minor
9:25
ait maledictus Chanaan servus servorum erit fratribus suis
9:26
dixitque benedictus Dominus Deus Sem sit Chanaan servus eius
9:27
dilatet Deus Iafeth et habitet in tabernaculis Sem sitque Chanaan servus eius
9:28
vixit autem Noe post diluvium trecentis quinquaginta annis
9:29
et impleti sunt omnes dies eius nongentorum quinquaginta annorum et mortuus est.

10

10:1
hae generationes filiorum Noe Sem Ham Iafeth natique sunt eis filii post diluvium
10:2
filii Iafeth Gomer Magog et Madai Iavan et Thubal et Mosoch et Thiras
10:3
porro filii Gomer Aschenez et Rifath et Thogorma
10:4
filii autem Iavan Elisa et Tharsis Cetthim et Dodanim
10:5
ab his divisae sunt insulae gentium in regionibus suis unusquisque secundum linguam et familias in nationibus suis
10:6
filii autem Ham Chus et Mesraim et Fut et Chanaan

10:7
filii Chus Saba et Hevila et Sabatha et Regma et Sabathaca filii Regma Saba et Dadan
10:8
porro Chus genuit Nemrod ipse coepit esse potens in terra
10:9
et erat robustus venator coram Domino ab hoc exivit proverbium quasi Nemrod robustus venator coram Domino
10:10
fuit autem principium regni eius Babylon et Arach et Archad et Chalanne in terra Sennaar
10:11
de terra illa egressus est Assur et aedificavit Nineven et plateas civitatis et Chale
10:12
Resen quoque inter Nineven et Chale haec est civitas magna
10:13
at vero Mesraim genuit Ludim et Anamim et Laabim Nepthuim
10:14
et Phetrusim et Cesluim de quibus egressi sunt Philisthim et Capthurim
10:15
Chanaan autem genuit Sidonem primogenitum suum Ettheum
10:16
et Iebuseum et Amorreum Gergeseum
10:17
Eveum et Araceum Sineum
10:18
et Aradium Samariten et Amatheum et post haec disseminati sunt populi Chananeorum
10:19
factique sunt termini Chanaan venientibus a Sidone Geraram usque Gazam donec ingrediaris Sodomam et Gomorram et Adama et Seboim usque Lesa
10:20
hii filii Ham in cognationibus et linguis et generationibus terrisque et gentibus suis
10:21
de Sem quoque nati sunt patre omnium filiorum Eber fratre Iafeth maiore
10:22
filii Sem Aelam et Assur et Arfaxad et Lud et Aram
10:23
filii Aram Us et Hul et Gether et Mes
10:24
at vero Arfaxad genuit Sala de quo ortus est Eber
10:25
natique sunt Eber filii duo nomen uni Faleg eo quod in diebus eius divisa sit terra et nomen fratris eius Iectan
10:26
qui Iectan genuit Helmodad et Saleph et Asarmoth Iare

10:27
et Aduram et Uzal Decla
10:28
et Ebal et Abimahel Saba
10:29
et Ophir et Evila et Iobab omnes isti filii Iectan
10:30
et facta est habitatio eorum de Messa pergentibus usque Sephar montem orientalem
10:31
isti filii Sem secundum cognationes et linguas et regiones in gentibus suis
10:32
hae familiae Noe iuxta populos et nationes suas ab his divisae sunt gentes in terra post diluvium.

11

11:1
erat autem terra labii unius et sermonum eorundem
11:2
cumque proficiscerentur de oriente invenerunt campum in terra Sennaar et habitaverunt in eo
11:3
dixitque alter ad proximum suum venite faciamus lateres et coquamus eos igni habueruntque lateres pro saxis et bitumen pro cemento
11:4
et dixerunt venite faciamus nobis civitatem et turrem cuius culmen pertingat ad caelum et celebremus nomen nostrum antequam dividamur in universas terras
11:5
descendit autem Dominus ut videret civitatem et turrem quam aedificabant filii Adam
11:6
et dixit ecce unus est populus et unum labium omnibus coeperuntque hoc facere nec desistent a cogitationibus suis donec eas opere conpleant
11:7
venite igitur descendamus et confundamus ibi linguam eorum ut non audiat unusquisque vocem proximi sui
11:8
atque ita divisit eos Dominus ex illo loco in universas terras et cessaverunt aedificare civitatem
11:9
et idcirco vocatum est nomen eius Babel quia ibi confusum est labium universae terrae et inde dispersit eos Dominus super faciem cunctarum regionum
11:10
hae generationes Sem Sem centum erat annorum quando genuit Arfaxad biennio post diluvium
11:11

vixitque Sem postquam genuit Arfaxad quingentos annos et genuit filios et filias
11:12
porro Arfaxad vixit triginta quinque annos et genuit Sale
11:13
vixitque Arfaxad postquam genuit Sale trecentis tribus annis et genuit filios et filias
11:14
Sale quoque vixit triginta annis et genuit Eber
11:15
vixitque Sale postquam genuit Eber quadringentis tribus annis et genuit filios et filias
11:16
vixit autem Eber triginta quattuor annis et genuit Faleg
11:17
et vixit Eber postquam genuit Faleg quadringentis triginta annis et genuit filios et filias
11:18
vixit quoque Faleg triginta annis et genuit Reu
11:19
vixitque Faleg postquam genuit Reu ducentis novem annis et genuit filios et filias
11:20
vixit autem Reu triginta duobus annis et genuit Sarug
11:21
vixitque Reu postquam genuit Sarug ducentis septem annis et genuit filios et filias
11:22
vixit vero Sarug triginta annis et genuit Nahor
11:23
vixitque Sarug postquam genuit Nahor ducentos annos et genuit filios et filias
11:24
vixit autem Nahor viginti novem annis et genuit Thare
11:25
vixitque Nahor postquam genuit Thare centum decem et novem annos et genuit filios et filias
11:26
vixitque Thare septuaginta annis et genuit Abram et Nahor et Aran
11:27
hae sunt autem generationes Thare Thare genuit Abram et Nahor et Aran porro Aran genuit Loth
11:28
mortuusque est Aran ante Thare patrem suum in terra nativitatis suae in Ur Chaldeorum
11:29
duxerunt autem Abram et Nahor uxores nomen autem uxoris Abram Sarai et nomen uxoris Nahor Melcha filia Aran patris Melchae et patris Ieschae
11:30
erat autem Sarai sterilis nec habebat liberos
11:31

tulit itaque Thare Abram filium suum et Loth filium Aran filium filii sui et Sarai nurum suam uxorem Abram filii sui et eduxit eos de Ur Chaldeorum ut irent in terram Chanaan veneruntque usque Haran et habitaverunt ibi

11:32

et facti sunt dies Thare ducentorum quinque annorum et mortuus est in Haran.

12

12:1

dixit autem Dominus ad Abram egredere de terra tua et de cognatione tua et de domo patris tui in terram quam monstrabo tibi

12:2

faciamque te in gentem magnam et benedicam tibi et magnificabo nomen tuum erisque benedictus

12:3

benedicam benedicentibus tibi et maledicam maledicentibus tibi atque in te benedicentur universae cognationes terrae

12:4

egressus est itaque Abram sicut praeceperat ei Dominus et ivit cum eo Loth septuaginta quinque annorum erat Abram cum egrederetur de Haran

12:5

tulitque Sarai uxorem suam et Loth filium fratris sui universamque substantiam quam possederant et animas quas fecerant in Haran et egressi sunt ut irent in terram Chanaan cumque venissent in eam

12:6

pertransivit Abram terram usque ad locum Sychem usque ad convallem Inlustrem Chananeus autem tunc erat in terra

12:7

apparuitque Dominus Abram et dixit ei semini tuo dabo terram hanc qui aedificavit ibi altare Domino qui apparuerat ei

12:8

et inde transgrediens ad montem qui erat contra orientem Bethel tetendit ibi tabernaculum suum ab occidente habens Bethel et ab oriente Ai aedificavit quoque ibi altare Domino et invocavit nomen eius

12:9

perrexitque Abram vadens et ultra progrediens ad meridiem

12:10

facta est autem fames in terra descenditque Abram in Aegyptum ut peregrinaretur ibi praevaluerat enim fames in terra

12:11

cumque prope esset ut ingrederetur Aegyptum dixit Sarai uxori suae novi quod pulchra sis mulier

12:12

et quod cum viderint te Aegyptii dicturi sunt uxor ipsius est et interficient me et te reservabunt
12:13
dic ergo obsecro te quod soror mea sis ut bene sit mihi propter te et vivat anima mea ob gratiam tui
12:14
cum itaque ingressus esset Abram Aegyptum viderunt Aegyptii mulierem quod esset pulchra nimis
12:15
et nuntiaverunt principes Pharaoni et laudaverunt eam apud illum et sublata est mulier in domum Pharaonis
12:16
Abram vero bene usi sunt propter illam fueruntque ei oves et boves et asini et servi et famulae et asinae et cameli
12:17
flagellavit autem Dominus Pharaonem plagis maximis et domum eius propter Sarai uxorem Abram
12:18
vocavitque Pharao Abram et dixit ei quidnam est quod fecisti mihi quare non indicasti quod uxor tua esset
12:19
quam ob causam dixisti esse sororem tuam ut tollerem eam mihi in uxorem nunc igitur ecce coniux tua accipe eam et vade
12:20
praecepitque Pharao super Abram viris et deduxerunt eum et uxorem illius et omnia quae habebat.

13

13:1
ascendit ergo Abram de Aegypto ipse et uxor eius et omnia quae habebat et Loth cum eo ad australem plagam
13:2
erat autem dives valde in possessione argenti et auri
13:3
reversusque est per iter quo venerat a meridie in Bethel usque ad locum ubi prius fixerat tabernaculum inter Bethel et Ai
13:4
in loco altaris quod fecerat prius et invocavit ibi nomen Domini
13:5
sed et Loth qui erat cum Abram fuerunt greges ovium et armenta et tabernacula
13:6
nec poterat eos capere terra ut habitarent simul erat quippe substantia eorum multa et non quibant habitare communiter

13:7
unde et facta est rixa inter pastores gregum Abram et Loth eo autem tempore Chananeus et Ferezeus habitabant in illa terra
13:8
dixit ergo Abram ad Loth ne quaeso sit iurgium inter me et te et inter pastores meos et pastores tuos fratres enim sumus
13:9
ecce universa terra coram te est recede a me obsecro si ad sinistram ieris ego ad dexteram tenebo si tu dexteram elegeris ego ad sinistram pergam
13:10
elevatis itaque Loth oculis vidit omnem circa regionem Iordanis quae universa inrigabatur antequam subverteret Dominus Sodomam et Gomorram sicut paradisus Domini et sicut Aegyptus venientibus in Segor
13:11
elegitque sibi Loth regionem circa Iordanem et recessit ab oriente divisique sunt alterutrum a fratre suo
13:12
Abram habitavit in terra Chanaan Loth moratus est in oppidis quae erant circa Iordanem et habitavit in Sodomis
13:13
homines autem Sodomitae pessimi erant et peccatores coram Domino nimis
13:14
dixitque Dominus ad Abram postquam divisus est Loth ab eo leva oculos tuos et vide a loco in quo nunc es ad aquilonem et ad meridiem ad orientem et ad occidentem
13:15
omnem terram quam conspicis tibi dabo et semini tuo usque in sempiternum
13:16
faciamque semen tuum sicut pulverem terrae si quis potest hominum numerare pulverem semen quoque tuum numerare poterit
13:17
surge et perambula terram in longitudine et in latitudine sua quia tibi daturus sum eam
13:18
movens igitur Abram tabernaculum suum venit et habitavit iuxta convallem Mambre quod est in Hebron aedificavitque ibi altare Domino.

14

14:1
factum est autem in illo tempore ut Amrafel rex Sennaar et Arioch rex Ponti et Chodorlahomor rex Aelamitarum et Thadal rex Gentium
14:2
inirent bellum contra Bara regem Sodomorum et contra Bersa regem Gomorrae et contra Sennaab regem Adamae et contra Semeber regem Seboim contraque regem Balae ipsa est Segor

14:3
omnes hii convenerunt in vallem Silvestrem quae nunc est mare Salis
14:4
duodecim enim annis servierant Chodorlahomor et tertiodecimo anno recesserunt ab eo
14:5
igitur anno quartodecimo venit Chodorlahomor et reges qui erant cum eo percusseruntque Rafaim in Astharothcarnaim et Zuzim cum eis et Emim in Savecariathaim
14:6
et Chorreos in montibus Seir usque ad campestria Pharan quae est in solitudine
14:7
reversique sunt et venerunt ad fontem Mesfat ipsa est Cades et percusserunt omnem regionem Amalechitarum et Amorreum qui habitabat in Asasonthamar
14:8
et egressi sunt rex Sodomorum et rex Gomorrae rexque Adamae et rex Seboim necnon et rex Balae quae est Segor et direxerunt contra eos aciem in valle Silvestri
14:9
scilicet adversum Chodorlahomor regem Aelamitarum et Thadal regem Gentium et Amrafel regem Sennaar et Arioch regem Ponti quattuor reges adversus quinque
14:10
vallis autem Silvestris habebat puteos multos bituminis itaque rex Sodomorum et Gomorrae terga verterunt cecideruntque ibi et qui remanserant fugerunt ad montem
14:11
tulerunt autem omnem substantiam Sodomorum et Gomorrae et universa quae ad cibum pertinent et abierunt
14:12
necnon et Loth et substantiam eius filium fratris Abram qui habitabat in Sodomis
14:13
et ecce unus qui evaserat nuntiavit Abram Hebraeo qui habitabat in convalle Mambre Amorrei fratris Eschol et fratris Aner hii enim pepigerant foedus cum Abram
14:14
quod cum audisset Abram captum videlicet Loth fratrem suum numeravit expeditos vernaculos suos trecentos decem et octo et persecutus est eos usque Dan
14:15
et divisis sociis inruit super eos nocte percussitque eos et persecutus est usque Hoba quae est ad levam Damasci
14:16
reduxitque omnem substantiam et Loth fratrem suum cum substantia illius mulieres quoque et populum
14:17
egressus est autem rex Sodomorum in occursum eius postquam reversus est a caede Chodorlahomor et regum qui cum eo erant in valle Save quae est vallis Regis
14:18
at vero Melchisedech rex Salem proferens panem et vinum erat enim sacerdos Dei altissimi

14:19
benedixit ei et ait benedictus Abram Deo excelso qui creavit caelum et terram
14:20
et benedictus Deus excelsus quo protegente hostes in manibus tuis sunt et dedit ei decimas ex omnibus
14:21
dixit autem rex Sodomorum ad Abram da mihi animas cetera tolle tibi
14:22
qui respondit ei levo manum meam ad Dominum Deum excelsum possessorem caeli et terrae
14:23
quod a filo subteminis usque ad corrigiam caligae non accipiam ex omnibus quae tua sunt ne dicas ego ditavi Abram
14:24
exceptis his quae comederunt iuvenes et partibus virorum qui venerunt mecum Aner Eschol et Mambre isti accipient partes suas.

15

15:1
his itaque transactis factus est sermo Domini ad Abram per visionem dicens noli timere Abram ego protector tuus sum et merces tua magna nimis
15:2
dixitque Abram Domine Deus quid dabis mihi ego vadam absque liberis et filius procuratoris domus meae iste Damascus Eliezer
15:3
addiditque Abram mihi autem non dedisti semen et ecce vernaculus meus heres meus erit
15:4
statimque sermo Domini factus est ad eum dicens non erit hic heres tuus sed qui egredietur de utero tuo ipsum habebis heredem
15:5
eduxitque eum foras et ait illi suspice caelum et numera stellas si potes et dixit ei sic erit semen tuum
15:6
credidit Domino et reputatum est ei ad iustitiam
15:7
dixitque ad eum ego Dominus qui eduxi te de Ur Chaldeorum ut darem tibi terram istam et possideres eam
15:8
at ille ait Domine Deus unde scire possum quod possessurus sim eam
15:9
respondens Dominus sume inquit mihi vaccam triennem et capram trimam et arietem annorum trium turturem quoque et columbam
15:10

qui tollens universa haec divisit per medium et utrasque partes contra se altrinsecus posuit aves autem non divisit
15:11
descenderuntque volucres super cadavera et abigebat eas Abram
15:12
cumque sol occumberet sopor inruit super Abram et horror magnus et tenebrosus invasit eum
15:13
dictumque est ad eum scito praenoscens quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua et subicient eos servituti et adfligent quadringentis annis
15:14
verumtamen gentem cui servituri sunt ego iudicabo et post haec egredientur cum magna substantia
15:15
tu autem ibis ad patres tuos in pace sepultus in senectute bona
15:16
generatione autem quarta revertentur huc necdum enim conpletae sunt iniquitates Amorreorum usque ad praesens tempus
15:17
cum ergo occubuisset sol facta est caligo tenebrosa et apparuit clibanus fumans et lampas ignis transiens inter divisiones illas
15:18
in die illo pepigit Dominus cum Abram foedus dicens semini tuo dabo terram hanc a fluvio Aegypti usque ad fluvium magnum flumen Eufraten
15:19
Cineos et Cenezeos et Cedmoneos
15:20
et Hettheos et Ferezeos Rafaim quoque
15:21
et Amorreos et Chananeos et Gergeseos et Iebuseos.

16

16:1
igitur Sarai uxor Abram non genuerat liberos sed habens ancillam aegyptiam nomine Agar
16:2
dixit marito suo ecce conclusit me Dominus ne pareren ingredere ad ancillam meam si forte saltem ex illa suscipiam filios cumque ille adquiesceret deprecanti
16:3
tulit Agar Aegyptiam ancillam suam post annos decem quam habitare coeperant in terra Chanaan et dedit eam viro suo uxorem
16:4
qui ingressus est ad eam at illa concepisse se videns despexit dominam suam
16:5

dixitque Sarai ad Abram inique agis contra me ego dedi ancillam meam in sinum tuum quae videns quod conceperit despectui me habet iudicet Dominus inter me et te
16:6
cui respondens Abram ecce ait ancilla tua in manu tua est utere ea ut libet adfligente igitur eam Sarai fugam iniit
16:7
cumque invenisset illam angelus Domini iuxta fontem aquae in solitudine qui est in via Sur
16:8
dixit ad eam Agar ancilla Sarai unde venis et quo vadis quae respondit a facie Sarai dominae meae ego fugio
16:9
dixitque ei angelus Domini revertere ad dominam tuam et humiliare sub manibus ipsius
16:10
et rursum multiplicans inquit multiplicabo semen tuum et non numerabitur prae multitudine
16:11
ac deinceps ecce ait concepisti et paries filium vocabisque nomen eius Ismahel eo quod audierit Dominus adflictionem tuam
16:12
hic erit ferus homo manus eius contra omnes et manus omnium contra eum et e regione universorum fratrum suorum figet tabernacula
16:13
vocavit autem nomen Domini qui loquebatur ad eam Tu Deus qui vidisti me dixit enim profecto hic vidi posteriora videntis me
16:14
propterea appellavit puteum illum puteum Viventis et videntis me ipse est inter Cades et Barad
16:15
peperitque Abrae filium qui vocavit nomen eius Ismahel
16:16
octoginta et sex annorum erat quando peperit ei Agar Ismahelem.

17

17:1
postquam vero nonaginta et novem annorum esse coeperat apparuit ei Dominus dixitque ad eum ego Deus omnipotens ambula coram me et esto perfectus
17:2
ponamque foedus meum inter me et te et multiplicabo te vehementer nimis
17:3
cecidit Abram pronus in faciem
17:4
dixitque ei Deus ego sum et pactum meum tecum erisque pater multarum gentium
17:5

nec ultra vocabitur nomen tuum Abram sed appellaberis Abraham quia patrem multarum gentium constitui te
17:6
faciamque te crescere vehementissime et ponam in gentibus regesque ex te egredientur
17:7
et statuam pactum meum inter me et te et inter semen tuum post te in generationibus suis foedere sempiterno ut sim Deus tuus et seminis tui post te
17:8
daboque tibi et semini tuo terram peregrinationis tuae omnem terram Chanaan in possessionem aeternam eroque Deus eorum
17:9
dixit iterum Deus ad Abraham et tu ergo custodies pactum meum et semen tuum post te in generationibus suis
17:10
hoc est pactum quod observabitis inter me et vos et semen tuum post te circumcidetur ex vobis omne masculinum
17:11
et circumcidetis carnem praeputii vestri ut sit in signum foederis inter me et vos
17:12
infans octo dierum circumcidetur in vobis omne masculinum in generationibus vestris tam vernaculus quam empticius circumcidetur et quicumque non fuerit de stirpe vestra
17:13
eritque pactum meum in carne vestra in foedus aeternum
17:14
masculus cuius praeputii caro circumcisa non fuerit delebitur anima illa de populo suo quia pactum meum irritum fecit
17:15
dixit quoque Deus ad Abraham Sarai uxorem tuam non vocabis Sarai sed Sarram
17:16
et benedicam ei et ex illa dabo tibi filium cui benedicturus sum eritque in nationes et reges populorum orientur ex eo
17:17
cecidit Abraham in faciem et risit dicens in corde suo putasne centenario nascetur filius et Sarra nonagenaria pariet
17:18
dixitque ad Deum utinam Ismahel vivat coram te
17:19
et ait Deus ad Abraham Sarra uxor tua pariet tibi filium vocabisque nomen eius Isaac et constituam pactum meum illi in foedus sempiternum et semini eius post eum
17:20
super Ismahel quoque exaudivi te ecce benedicam ei et augebo et multiplicabo eum valde duodecim duces generabit et faciam illum in gentem magnam
17:21

pactum vero meum statuam ad Isaac quem pariet tibi Sarra tempore isto in anno altero
17:22
cumque finitus esset sermo loquentis cum eo ascendit Deus ab Abraham
17:23
tulit autem Abraham Ismahelem filium suum et omnes vernaculos domus suae universosque quos emerat cunctos mares ex omnibus viris domus suae et circumcidit carnem praeputii eorum statim in ipsa die sicut praeceperat ei Deus
17:24
nonaginta novem erat annorum quando circumcidit carnem praeputii sui
17:25
et Ismahel filius eius tredecim annos impleverat tempore circumcisionis suae
17:26
eadem die circumcisus est Abraham et Ismahel filius eius
17:27
et omnes viri domus illius tam vernaculi quam empticii et alienigenae pariter circumcisi sunt.

18

18:1
apparuit autem ei Dominus in convalle Mambre sedenti in ostio tabernaculi sui in ipso fervore diei
18:2
cumque elevasset oculos apparuerunt ei tres viri stantes propter eum quos cum vidisset cucurrit in occursum eorum de ostio tabernaculi et adoravit in terra
18:3
et dixit Domine si inveni gratiam in oculis tuis ne transeas servum tuum
18:4
sed adferam pauxillum aquae et lavate pedes vestros et requiescite sub arbore
18:5
ponam buccellam panis et confortate cor vestrum postea transibitis idcirco enim declinastis ad servum vestrum qui dixerunt fac ut locutus es
18:6
festinavit Abraham in tabernaculum ad Sarram dixitque ei adcelera tria sata similae commisce et fac subcinericios panes
18:7
ipse vero ad armentum cucurrit et tulit inde vitulum tenerrimum et optimum deditque puero qui festinavit et coxit illum
18:8
tulit quoque butyrum et lac et vitulum quem coxerat et posuit coram eis ipse vero stabat iuxta eos sub arbore
18:9
cumque comedissent dixerunt ad eum ubi est Sarra uxor tua ille respondit ecce in tabernaculo est
18:10

cui dixit revertens veniam ad te tempore isto vita comite et habebit filium Sarra uxor tua quo audito Sarra risit post ostium tabernaculi
18:11
erant autem ambo senes provectaeque aetatis et desierant Sarrae fieri muliebria
18:12
quae risit occulte dicens postquam consenui et dominus meus vetulus est voluptati operam dabo
18:13
dixit autem Dominus ad Abraham quare risit Sarra dicens num vere paritura sum anus
18:14
numquid Deo est quicquam difficile iuxta condictum revertar ad te hoc eodem tempore vita comite et habebit Sarra filium
18:15
negavit Sarra dicens non risi timore perterrita Dominus autem non est inquit ita sed risisti
18:16
cum ergo surrexissent inde viri direxerunt oculos suos contra Sodomam et Abraham simul gradiebatur deducens eos
18:17
dixitque Dominus num celare potero Abraham quae gesturus sum
18:18
cum futurus sit in gentem magnam ac robustissimam et benedicendae sint in illo omnes nationes terrae
18:19
scio enim quod praecepturus sit filiis suis et domui suae post se ut custodiant viam Domini et faciant iustitiam et iudicium ut adducat Dominus propter Abraham omnia quae locutus est ad eum
18:20
dixit itaque Dominus clamor Sodomorum et Gomorrae multiplicatus est et peccatum earum adgravatum est nimis
18:21
descendam et videbo utrum clamorem qui venit ad me opere conpleverint an non est ita ut sciam
18:22
converteruntque se inde et abierunt Sodomam Abraham vero adhuc stabat coram Domino
18:23
et adpropinquans ait numquid perdes iustum cum impio
18:24
si fuerint quinquaginta iusti in civitate peribunt simul et non parces loco illi propter quinquaginta iustos si fuerint in eo
18:25
absit a te ut rem hanc facias et occidas iustum cum impio fiatque iustus sicut impius non est hoc tuum qui iudicas omnem terram nequaquam facies iudicium
18:26

dixitque Dominus ad eum si invenero Sodomis quinquaginta iustos in medio civitatis dimittam omni loco propter eos

18:27

respondens Abraham ait quia semel coepi loquar ad Dominum meum cum sim pulvis et cinis

18:28

quid si minus quinquaginta iustis quinque fuerint delebis propter quinque universam urbem et ait non delebo si invenero ibi quadraginta quinque

18:29

rursumque locutus est ad eum sin autem quadraginta inventi fuerint quid facies ait non percutiam propter quadraginta

18:30

ne quaeso inquit indigneris Domine si loquar quid si inventi fuerint ibi triginta respondit non faciam si invenero ibi triginta

18:31

quia semel ait coepi loquar ad Dominum meum quid si inventi fuerint ibi viginti dixit non interficiam propter viginti

18:32

obsecro inquit ne irascaris Domine si loquar adhuc semel quid si inventi fuerint ibi decem dixit non delebo propter decem

18:33

abiit Dominus postquam cessavit loqui ad Abraham et ille reversus est in locum suum.

19

19:1

veneruntque duo angeli Sodomam vespere sedente Loth in foribus civitatis qui cum vidisset surrexit et ivit obviam eis adoravitque pronus in terra

19:2

et dixit obsecro domini declinate in domum pueri vestri et manete ibi lavate pedes vestros et mane proficiscimini in viam vestram qui dixerunt minime sed in platea manebimus

19:3

conpulit illos oppido ut deverterent ad eum ingressisque domum illius fecit convivium coxit azyma et comederunt

19:4

prius autem quam irent cubitum viri civitatis vallaverunt domum a puero usque ad senem omnis populus simul

19:5

vocaveruntque Loth et dixerunt ei ubi sunt viri qui introierunt ad te nocte educ illos huc ut cognoscamus eos

19:6

egressus ad eos Loth post tergum adcludens ostium ait

19:7

nolite quaeso fratres mei nolite malum hoc facere

19:8

habeo duas filias quae necdum cognoverunt virum educam eas ad vos et abutimini eis sicut placuerit vobis dummodo viris istis nihil faciatis mali quia ingressi sunt sub umbraculum tegminis mei
19:9
at illi dixerunt recede illuc et rursus ingressus es inquiunt ut advena numquid ut iudices te ergo ipsum magis quam hos adfligemus vimque faciebant Loth vehementissime iam prope erat ut refringerent fores
19:10
et ecce miserunt manum viri et introduxerunt ad se Loth cluseruntque ostium
19:11
et eos qui erant foris percusserunt caecitate a minimo usque ad maximum ita ut ostium invenire non possent
19:12
dixerunt autem ad Loth habes hic tuorum quempiam generum aut filios aut filias omnes qui tui sunt educ de urbe hac
19:13
delebimus enim locum istum eo quod increverit clamor eorum coram Domino qui misit nos ut perdamus illos
19:14
egressus itaque Loth locutus est ad generos suos qui accepturi erant filias eius et dixit surgite egredimini de loco isto quia delebit Dominus civitatem hanc et visus est eis quasi ludens loqui
19:15
cumque esset mane cogebant eum angeli dicentes surge et tolle uxorem tuam et duas filias quas habes ne et tu pariter pereas in scelere civitatis
19:16
dissimulante illo adprehenderunt manum eius et manum uxoris ac duarum filiarum eius eo quod parceret Dominus illi
19:17
et eduxerunt eum posueruntque extra civitatem ibi locutus est ad eum salva animam tuam noli respicere post tergum nec stes in omni circa regione sed in monte salvum te fac ne et tu simul pereas
19:18
dixitque Loth ad eos quaeso Domine mi
19:19
quia invenit servus tuus gratiam coram te et magnificasti misericordiam tuam quam fecisti mecum ut salvares animam meam nec possum in monte salvari ne forte adprehendat me malum et moriar
19:20
est civitas haec iuxta ad quam possum fugere parva et salvabor in ea numquid non modica est et vivet anima mea
19:21

dixitque ad eum ecce etiam in hoc suscepi preces tuas ut non subvertam urbem pro qua locutus es
19:22
festina et salvare ibi quia non potero facere quicquam donec ingrediaris illuc idcirco vocatum est nomen urbis illius Segor
19:23
sol egressus est super terram et Loth ingressus est in Segor
19:24
igitur Dominus pluit super Sodomam et Gomorram sulphur et ignem a Domino de caelo
19:25
et subvertit civitates has et omnem circa regionem universos habitatores urbium et cuncta terrae virentia
19:26
respiciensque uxor eius post se versa est in statuam salis
19:27
Abraham autem consurgens mane ubi steterat prius cum Domino
19:28
intuitus est Sodomam et Gomorram et universam terram regionis illius viditque ascendentem favillam de terra quasi fornacis fumum
19:29
cum enim subverteret Deus civitates regionis illius recordatus est Abrahae et liberavit Loth de subversione urbium in quibus habitaverat
19:30
ascenditque Loth de Segor et mansit in monte duae quoque filiae eius cum eo timuerat enim manere in Segor et mansit in spelunca ipse et duae filiae eius
19:31
dixitque maior ad minorem pater noster senex est et nullus virorum remansit in terra qui possit ingredi ad nos iuxta morem universae terrae
19:32
veni inebriemus eum vino dormiamusque cum eo ut servare possimus ex patre nostro semen
19:33
dederunt itaque patri suo bibere vinum nocte illa et ingressa est maior dormivitque cum patre at ille non sensit nec quando accubuit filia nec quando surrexit
19:34
altera quoque die dixit maior ad minorem ecce dormivi heri cum patre meo demus ei bibere vinum etiam hac nocte et dormies cum eo ut salvemus semen de patre nostro
19:35
dederunt et illa nocte patri vinum ingressaque minor filia dormivit cum eo et nec tunc quidem sensit quando concubuerit vel quando illa surrexerit
19:36
conceperunt ergo duae filiae Loth de patre suo
19:37

peperitque maior filium et vocavit nomen eius Moab ipse est pater Moabitarum usque in praesentem diem
19:38
minor quoque peperit filium et vocavit nomen eius Ammon id est filius populi mei ipse est pater Ammanitarum usque hodie.

20

20:1
profectus inde Abraham in terram australem habitavit inter Cades et Sur et peregrinatus est in Geraris
20:2
dixitque de Sarra uxore sua soror mea est misit ergo Abimelech rex Gerarae et tulit eam
20:3
venit autem Deus ad Abimelech per somnium noctis et ait ei en morieris propter mulierem quam tulisti habet enim virum
20:4
Abimelech vero non tetigerat eam et ait Domine num gentem ignorantem et iustam interficies
20:5
nonne ipse dixit mihi soror mea est et ipsa ait frater meus est in simplicitate cordis mei et munditia manuum mearum feci hoc
20:6
dixitque ad eum Deus et ego scio quod simplici corde feceris et ideo custodivi te ne peccares in me et non dimisi ut tangeres eam
20:7
nunc igitur redde uxorem viro suo quia propheta est et orabit pro te et vives si autem nolueris reddere scito quod morte morieris tu et omnia quae tua sunt
20:8
statimque de nocte consurgens Abimelech vocavit omnes servos suos et locutus est universa verba haec in auribus eorum timueruntque omnes viri valde
20:9
vocavit autem Abimelech etiam Abraham et dixit ei quid fecisti nobis quid peccavimus in te quia induxisti super me et super regnum meum peccatum grande quae non debuisti facere fecisti nobis
20:10
rursusque expostulans ait quid vidisti ut hoc faceres
20:11
respondit Abraham cogitavi mecum dicens forsitan non est timor Dei in loco isto et interficient me propter uxorem meam
20:12
alias autem et vere soror mea est filia patris mei et non filia matris meae et duxi eam uxorem
20:13
postquam autem eduxit me Deus de domo patris mei dixi ad eam hanc misericordiam facies mecum in omni loco ad quem ingrediemur dices quod frater tuus sim

20:14
tulit igitur Abimelech oves et boves et servos et ancillas et dedit Abraham reddiditque illi Sarram uxorem suam
20:15
et ait terra coram vobis est ubicumque tibi placuerit habita
20:16
Sarrae autem dixit ecce mille argenteos dedi fratri tuo hoc erit tibi in velamen oculorum ad omnes qui tecum sunt et quocumque perrexeris mementoque te deprehensam
20:17
orante autem Abraham sanavit Deus Abimelech et uxorem ancillasque eius et pepererunt
20:18
concluserat enim Deus omnem vulvam domus Abimelech propter Sarram uxorem Abraham.

21

21:1
visitavit autem Dominus Sarram sicut promiserat et implevit quae locutus est
21:2
concepitque et peperit filium in senectute sua tempore quo praedixerat ei Deus
21:3
vocavitque Abraham nomen filii sui quem genuit ei Sarra Isaac
21:4
et circumcidit eum octavo die sicut praeceperat ei Deus
21:5
cum centum esset annorum hac quippe aetate patris natus est Isaac
21:6
dixitque Sarra risum fecit mihi Deus quicumque audierit conridebit mihi
21:7
rursumque ait quis auditurum crederet Abraham quod Sarra lactaret filium quem peperit ei iam seni
21:8
crevit igitur puer et ablactatus est fecitque Abraham grande convivium in die ablactationis eius
21:9
cumque vidisset Sarra filium Agar Aegyptiae ludentem dixit ad Abraham
21:10
eice ancillam hanc et filium eius non enim erit heres filius ancillae cum filio meo Isaac
21:11
dure accepit hoc Abraham pro filio suo
21:12
cui dixit Deus non tibi videatur asperum super puero et super ancilla tua omnia quae dixerit tibi Sarra audi vocem eius quia in Isaac vocabitur tibi semen
21:13
sed et filium ancillae faciam in gentem magnam quia semen tuum est

21:14
surrexit itaque Abraham mane et tollens panem et utrem aquae inposuit scapulae eius tradiditque puerum et dimisit eam quae cum abisset errabat in solitudine Bersabee
21:15
cumque consumpta esset aqua in utre abiecit puerum subter unam arborum quae ibi erant
21:16
et abiit seditque e regione procul quantum potest arcus iacere dixit enim non videbo morientem puerum et sedens contra levavit vocem suam et flevit
21:17
exaudivit autem Deus vocem pueri vocavitque angelus Domini Agar de caelo dicens quid agis Agar noli timere exaudivit enim Deus vocem pueri de loco in quo est
21:18
surge tolle puerum et tene manum illius quia in gentem magnam faciam eum
21:19
aperuitque oculos eius Deus quae videns puteum aquae abiit et implevit utrem deditque puero bibere
21:20
et fuit cum eo qui crevit et moratus est in solitudine et factus est iuvenis sagittarius
21:21
habitavitque in deserto Pharan et accepit illi mater sua uxorem de terra Aegypti
21:22
eodem tempore dixit Abimelech et Fichol princeps exercitus eius ad Abraham Deus tecum est in universis quae agis
21:23
iura ergo per Dominum ne noceas mihi et posteris meis stirpique meae sed iuxta misericordiam quam feci tibi facies mihi et terrae in qua versatus es advena
21:24
dixitque Abraham ego iurabo
21:25
et increpavit Abimelech propter puteum aquae quem vi abstulerant servi illius
21:26
respondit Abimelech nescivi quis fecerit hanc rem sed et tu non indicasti mihi et ego non audivi praeter hodie
21:27
tulit itaque Abraham oves et boves et dedit Abimelech percusseruntque ambo foedus
21:28
et statuit Abraham septem agnas gregis seorsum
21:29
cui dixit Abimelech quid sibi volunt septem agnae istae quas stare fecisti seorsum
21:30
at ille septem inquit agnas accipies de manu mea ut sint in testimonium mihi quoniam ego fodi puteum istum
21:31

idcirco vocatus est locus ille Bersabee quia ibi uterque iuraverunt
21:32
et inierunt foedus pro puteo Iuramenti
21:33
surrexit autem Abimelech et Fichol princeps militiae eius reversique sunt in terram Palestinorum Abraham vero plantavit nemus in Bersabee et invocavit ibi nomen Domini Dei aeterni
21:34
et fuit colonus terrae Philisthinorum diebus multis.

22

22:1
quae postquam gesta sunt temptavit Deus Abraham et dixit ad eum Abraham ille respondit adsum
22:2
ait ei tolle filium tuum unigenitum quem diligis Isaac et vade in terram Visionis atque offer eum ibi holocaustum super unum montium quem monstravero tibi
22:3
igitur Abraham de nocte consurgens stravit asinum suum ducens secum duos iuvenes et Isaac filium suum cumque concidisset ligna in holocaustum abiit ad locum quem praeceperat ei Deus
22:4
die autem tertio elevatis oculis vidit locum procul
22:5
dixitque ad pueros suos expectate hic cum asino ego et puer illuc usque properantes postquam adoraverimus revertemur ad vos
22:6
tulit quoque ligna holocausti et inposuit super Isaac filium suum ipse vero portabat in manibus ignem et gladium cumque duo pergerent simul
22:7
dixit Isaac patri suo pater mi at ille respondit quid vis fili ecce inquit ignis et ligna ubi est victima holocausti
22:8
dixit Abraham Deus providebit sibi victimam holocausti fili mi pergebant ergo pariter
22:9
veneruntque ad locum quem ostenderat ei Deus in quo aedificavit altare et desuper ligna conposuit cumque conligasset Isaac filium suum posuit eum in altari super struem lignorum
22:10
extenditque manum et arripuit gladium ut immolaret filium
22:11
et ecce angelus Domini de caelo clamavit dicens Abraham Abraham qui respondit adsum
22:12

dixitque ei non extendas manum tuam super puerum neque facias illi quicquam nunc cognovi quod timeas Dominum et non peperceris filio tuo unigenito propter me
22:13
levavit Abraham oculos viditque post tergum arietem inter vepres herentem cornibus quem adsumens obtulit holocaustum pro filio
22:14
appellavitque nomen loci illius Dominus videt unde usque hodie dicitur in monte Dominus videbit
22:15
vocavit autem angelus Domini Abraham secundo de caelo dicens
22:16
per memet ipsum iuravi dicit Dominus quia fecisti rem hanc et non pepercisti filio tuo unigenito
22:17
benedicam tibi et multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli et velut harenam quae est in litore maris possidebit semen tuum portas inimicorum suorum
22:18
et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae quia oboedisti voci meae
22:19
reversus est Abraham ad pueros suos abieruntque Bersabee simul et habitavit ibi
22:20
his itaque gestis nuntiatum est Abraham quod Melcha quoque genuisset filios Nahor fratri suo
22:21
Hus primogenitum et Buz fratrem eius Camuhel patrem Syrorum
22:22
et Chased et Azau Pheldas quoque et Iedlaph
22:23
ac Bathuel de quo nata est Rebecca octo istos genuit Melcha Nahor fratri Abraham
22:24
concubina vero illius nomine Roma peperit Tabee et Gaom et Thaas et Maacha.

23

23:1
vixit autem Sarra centum viginti septem annis
23:2
et mortua est in civitate Arbee quae est Hebron in terra Chanaan venitque Abraham ut plangeret et fleret eam
23:3
cumque surrexisset ab officio funeris locutus est ad filios Heth dicens
23:4
advena sum et peregrinus apud vos date mihi ius sepulchri vobiscum ut sepeliam mortuum meum

23:5
responderuntque filii Heth
23:6
audi nos domine princeps Dei es apud nos in electis sepulchris nostris sepeli mortuum tuum nullusque prohibere te poterit quin in monumento eius sepelias mortuum tuum
23:7
surrexit Abraham et adoravit populum terrae filios videlicet Heth
23:8
dixitque ad eos si placet animae vestrae ut sepeliam mortuum meum audite me et intercedite apud Ephron filium Soor
23:9
ut det mihi speluncam duplicem quam habet in extrema parte agri sui pecunia digna tradat mihi eam coram vobis in possessionem sepulchri
23:10
habitabat autem Ephron in medio filiorum Heth responditque ad Abraham cunctis audientibus qui ingrediebantur portam civitatis illius dicens
23:11
nequaquam ita fiat domine mi sed magis ausculta quod loquor agrum trado tibi et speluncam quae in eo est praesentibus filiis populi mei sepeli mortuum tuum
23:12
adoravit Abraham coram populo terrae
23:13
et locutus est ad Ephron circumstante plebe quaeso ut audias me dabo pecuniam pro agro suscipe eam et sic sepeliam mortuum meum in eo
23:14
respondit Ephron
23:15
domine mi audi terram quam postulas quadringentis argenti siclis valet istud est pretium inter me et te sed quantum est hoc sepeli mortuum tuum
23:16
quod cum audisset Abraham adpendit pecuniam quam Ephron postulaverat audientibus filiis Heth quadringentos siclos argenti et probati monetae publicae
23:17
confirmatusque est ager quondam Ephronis in quo erat spelunca duplex respiciens Mambre tam ipse quam spelunca et omnes arbores eius in cunctis terminis per circuitum
23:18
Abrahae in possessionem videntibus filiis Heth et cunctis qui intrabant portam civitatis illius
23:19
atque ita sepelivit Abraham Sarram uxorem suam in spelunca agri duplici qui respiciebat Mambre haec est Hebron in terra Chanaan
23:20
et confirmatus est ager et antrum quod erat in eo Abrahae in possessionem monumenti a filiis Heth.

24

24:1
erat autem Abraham senex dierumque multorum et Dominus in cunctis benedixerat ei
24:2
dixitque ad servum seniorem domus suae qui praeerat omnibus quae habebat pone manum tuam subter femur meum
24:3
ut adiurem te per Dominum Deum caeli et terrae ut non accipias uxorem filio meo de filiabus Chananeorum inter quos habito
24:4
sed ad terram et ad cognationem meam proficiscaris et inde accipias uxorem filio meo Isaac
24:5
respondit servus si noluerit mulier venire mecum in terram hanc num reducere debeo filium tuum ad locum de quo egressus es
24:6
dixit Abraham cave nequando reducas illuc filium meum
24:7
Dominus Deus caeli qui tulit me de domo patris mei et de terra nativitatis meae qui locutus est mihi et iuravit dicens semini tuo dabo terram hanc ipse mittet angelum suum coram te et accipies inde uxorem filio meo
24:8
sin autem noluerit mulier sequi te non teneberis iuramento filium tantum meum ne reducas illuc
24:9
posuit ergo servus manum sub femore Abraham domini sui et iuravit illi super sermone hoc
24:10
tulitque decem camelos de grege domini sui et abiit ex omnibus bonis eius portans secum profectusque perrexit Mesopotamiam ad urbem Nahor
24:11
cumque camelos fecisset accumbere extra oppidum iuxta puteum aquae vespere eo tempore quo solent mulieres egredi ad hauriendam aquam dixit
24:12
Domine Deus domini mei Abraham occurre obsecro hodie mihi et fac misericordiam cum domino meo Abraham
24:13
ecce ego sto propter fontem aquae et filiae habitatorum huius civitatis egredientur ad hauriendam aquam
24:14
igitur puella cui ego dixero inclina hydriam tuam ut bibam et illa responderit bibe quin et camelis tuis dabo potum ipsa est quam praeparasti servo tuo Isaac et per hoc intellegam quod feceris misericordiam cum domino meo
24:15

necdum intra se verba conpleverat et ecce Rebecca egrediebatur filia Bathuel filii Melchae uxoris Nahor fratris Abraham habens hydriam in scapula
24:16
puella decora nimis virgoque pulcherrima et incognita viro descenderat autem ad fontem et impleverat hydriam ac revertebatur
24:17
occurritque ei servus et ait pauxillum mihi ad sorbendum praebe aquae de hydria tua
24:18
quae respondit bibe domine mi celeriterque deposuit hydriam super ulnam suam et dedit ei potum
24:19
cumque ille bibisset adiecit quin et camelis tuis hauriam aquam donec cuncti bibant
24:20
effundensque hydriam in canalibus recurrit ad puteum ut hauriret aquam et haustam omnibus camelis dedit
24:21
ille autem contemplabatur eam tacitus scire volens utrum prosperum fecisset iter suum Dominus an non
24:22
postquam ergo biberunt cameli protulit vir inaures aureas adpendentes siclos duos et armillas totidem pondo siclorum decem
24:23
dixitque ad eam cuius es filia indica mihi est in domo patris tui locus ad manendum
24:24
quae respondit filia Bathuelis sum filii Melchae quem peperit Nahor
24:25
et addidit dicens palearum quoque et faeni plurimum est apud nos et locus spatiosus ad manendum
24:26
inclinavit se homo et adoravit Dominum
24:27
dicens benedictus Dominus Deus domini mei Abraham qui non abstulit misericordiam et veritatem suam a domino meo et recto me itinere perduxit in domum fratris domini mei
24:28
cucurrit itaque puella et nuntiavit in domum matris suae omnia quae audierat
24:29
habebat autem Rebecca fratrem nomine Laban qui festinus egressus est ad hominem ubi erat fons
24:30
cumque vidisset inaures et armillas in manibus sororis suae et audisset cuncta verba referentis haec locutus est mihi homo venit ad virum qui stabat iuxta camelos et propter fontem aquae
24:31

dixitque ad eum ingredere benedicte Domini cur foris stas praeparavi domum et locum camelis
24:32
et introduxit eum hospitium ac destravit camelos deditque paleas et faenum et aquam ad lavandos pedes camelorum et virorum qui venerant cum eo
24:33
et adpositus est in conspectu eius panis qui ait non comedam donec loquar sermones meos respondit ei loquere
24:34
at ille servus inquit Abraham sum
24:35
et Dominus benedixit domino meo valde magnificatusque est et dedit ei oves et boves argentum et aurum servos et ancillas camelos et asinos
24:36
et peperit Sarra uxor domini mei filium domino meo in senectute sua deditque illi omnia quae habuerat
24:37
et adiuravit me dominus meus dicens non accipies uxorem filio meo de filiabus Chananeorum in quorum terra habito
24:38
sed ad domum patris mei perges et de cognatione mea accipies uxorem filio meo
24:39
ego vero respondi domino meo quid si noluerit venire mecum mulier
24:40
Dominus ait in cuius conspectu ambulo mittet angelum suum tecum et diriget viam tuam accipiesque uxorem filio meo de cognatione mea et de domo patris mei
24:41
innocens eris a maledictione mea cum veneris ad propinquos meos et non dederint tibi
24:42
veni ergo hodie ad fontem et dixi Domine Deus domini mei Abraham si direxisti viam meam in qua nunc ambulo
24:43
ecce sto iuxta fontem aquae et virgo quae egredietur ad hauriendam aquam audierit a me da mihi pauxillum aquae ad bibendum ex hydria tua
24:44
et dixerit mihi et tu bibe et camelis tuis hauriam ipsa est mulier quam praeparavit Dominus filio domini mei
24:45
dum haec mecum tacitus volverem apparuit Rebecca veniens cum hydria quam portabat in scapula descenditque ad fontem et hausit aquam et aio ad eam da mihi paululum bibere
24:46
quae festina deposuit hydriam de umero et dixit mihi et tu bibe et camelis tuis potum tribuam bibi et adaquavit camelos

24:47
interrogavique eam et dixi cuius es filia quae respondit filia Bathuelis sum filii Nahor quem peperit illi Melcha suspendi itaque inaures ad ornandam faciem eius et armillas posui in manibus
24:48
pronusque adoravi Dominum benedicens Domino Deo domini mei Abraham qui perduxisset me recto itinere ut sumerem filiam fratris domini mei filio eius
24:49
quam ob rem si facitis misericordiam et veritatem cum domino meo indicate mihi sin autem aliud placet et hoc dicite ut vadam ad dextram sive ad sinistram
24:50
responderunt Laban et Bathuel a Domino egressus est sermo non possumus extra placitum eius quicquam aliud tecum loqui
24:51
en Rebecca coram te est tolle eam et proficiscere et sit uxor filii domini tui sicut locutus est Dominus
24:52
quod cum audisset puer Abraham adoravit in terra Dominum
24:53
prolatisque vasis argenteis et aureis ac vestibus dedit ea Rebeccae pro munere fratribus quoque eius et matri dona obtulit
24:54
initoque convivio vescentes pariter et bibentes manserunt ibi surgens autem mane locutus est puer dimittite me ut vadam ad dominum meum
24:55
responderunt fratres eius et mater maneat puella saltem decem dies apud nos et postea proficiscetur
24:56
nolite ait me retinere quia Dominus direxit viam meam dimittite me ut pergam ad dominum meum
24:57
dixerunt vocemus puellam et quaeramus ipsius voluntatem
24:58
cumque vocata venisset sciscitati sunt vis ire cum homine isto quae ait vadam
24:59
dimiserunt ergo eam et nutricem illius servumque Abraham et comites eius
24:60
inprecantes prospera sorori suae atque dicentes soror nostra es crescas in mille milia et possideat semen tuum portas inimicorum suorum
24:61
igitur Rebecca et puellae illius ascensis camelis secutae sunt virum qui festinus revertebatur ad dominum suum
24:62

eo tempore Isaac deambulabat per viam quae ducit ad puteum cuius nomen est Viventis et videntis habitabat enim in terra australi
24:63
et egressus fuerat ad meditandum in agro inclinata iam die cumque levasset oculos vidit camelos venientes procul
24:64
Rebecca quoque conspecto Isaac descendit de camelo
24:65
et ait ad puerum quis est ille homo qui venit per agrum in occursum nobis dixit ei ipse est dominus meus at illa tollens cito pallium operuit se
24:66
servus autem cuncta quae gesserat narravit Isaac
24:67
qui introduxit eam in tabernaculum Sarrae matris suae et accepit uxorem et in tantum dilexit ut dolorem qui ex morte matris acciderat temperaret.

25

25:1
Abraham vero aliam duxit uxorem nomine Cetthuram
25:2
quae peperit ei Zamram et Iexan et Madan et Madian et Iesboch et Sue
25:3
Iexan quoque genuit Saba et Dadan filii Dadan fuerunt Assurim et Lathusim et Loommim
25:4
at vero ex Madian ortus est Epha et Opher et Enoch et Abida et Eldaa omnes hii filii Cetthurae
25:5
deditque Abraham cuncta quae possederat Isaac
25:6
filiis autem concubinarum largitus est munera et separavit eos ab Isaac filio suo dum adhuc ipse viveret ad plagam orientalem
25:7
fuerunt autem dies vitae eius centum septuaginta quinque anni
25:8
et deficiens mortuus est in senectute bona provectaeque aetatis et plenus dierum congregatusque est ad populum suum
25:9
et sepelierunt eum Isaac et Ismahel filii sui in spelunca duplici quae sita est in agro Ephron filii Soor Hetthei e regione Mambre
25:10
quem emerat a filiis Heth ibi sepultus est ipse et Sarra uxor eius
25:11

et post obitum illius benedixit Deus Isaac filio eius qui habitabat iuxta puteum nomine Viventis et videntis
25:12
hae sunt generationes Ismahel filii Abraham quem peperit ei Agar Aegyptia famula Sarrae
25:13
et haec nomina filiorum eius in vocabulis et generationibus suis primogenitus Ismahelis Nabaioth dein Cedar et Abdeel et Mabsam
25:14
Masma quoque et Duma et Massa
25:15
Adad et Thema Itur et Naphis et Cedma
25:16
isti sunt filii Ismahel et haec nomina per castella et oppida eorum duodecim principes tribuum suarum
25:17
anni vitae Ismahel centum triginta septem deficiens mortuus est et adpositus ad populum suum
25:18
habitavit autem ab Evila usque Sur quae respicit Aegyptum introeuntibus Assyrios coram cunctis fratribus suis obiit
25:19
hae quoque sunt generationes Isaac filii Abraham Abraham genuit Isaac
25:20
qui cum quadraginta esset annorum duxit uxorem Rebeccam filiam Bathuel Syri de Mesopotamiam sororem Laban
25:21
deprecatusque est Dominum pro uxore sua eo quod esset sterilis qui exaudivit eum et dedit conceptum Rebeccae
25:22
sed conlidebantur in utero eius parvuli quae ait si sic mihi futurum erat quid necesse fuit concipere perrexitque ut consuleret Dominum
25:23
qui respondens ait duae gentes in utero tuo sunt et duo populi ex ventre tuo dividentur populusque populum superabit et maior minori serviet
25:24
iam tempus pariendi venerat et ecce gemini in utero repperti sunt
25:25
qui primus egressus est rufus erat et totus in morem pellis hispidus vocatumque est nomen eius Esau protinus alter egrediens plantam fratris tenebat manu et idcirco appellavit eum Iacob
25:26
sexagenarius erat Isaac quando nati sunt parvuli
25:27

quibus adultis factus est Esau vir gnarus venandi et homo agricola Iacob autem vir simplex habitabat in tabernaculis
25:28
Isaac amabat Esau eo quod de venationibus illius vesceretur et Rebecca diligebat Iacob
25:29
coxit autem Iacob pulmentum ad quem cum venisset Esau de agro lassus
25:30
ait da mihi de coctione hac rufa quia oppido lassus sum quam ob causam vocatum est nomen eius Edom
25:31
cui dixit Iacob vende mihi primogenita tua
25:32
ille respondit en morior quid mihi proderunt primogenita
25:33
ait Iacob iura ergo mihi iuravit Esau et vendidit primogenita
25:34
et sic accepto pane et lentis edulio comedit et bibit et abiit parvipendens quod primogenita vendidisset.

26

26:1
orta autem fame super terram post eam sterilitatem quae acciderat in diebus Abraham abiit Isaac ad Abimelech regem Palestinorum in Gerara
26:2
apparuitque ei Dominus et ait ne descendas in Aegyptum sed quiesce in terra quam dixero tibi
26:3
et peregrinare in ea eroque tecum et benedicam tibi tibi enim et semini tuo dabo universas regiones has conplens iuramentum quod spopondi Abraham patri tuo
26:4
et multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli daboque posteris tuis universas regiones has et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae
26:5
eo quod oboedierit Abraham voci meae et custodierit praecepta et mandata mea et caerimonias legesque servaverit
26:6
mansit itaque Isaac in Geraris
26:7
qui cum interrogaretur a viris loci illius super uxore sua respondit soror mea est timuerat enim confiteri quod sibi esset sociata coniugio reputans ne forte interficerent eum propter illius pulchritudinem
26:8

cumque pertransissent dies plurimi et ibi demoraretur prospiciens Abimelech Palestinorum rex per fenestram vidit eum iocantem cum Rebecca uxore sua
26:9
et accersito ait perspicuum est quod uxor tua sit cur mentitus es sororem tuam esse respondit timui ne morerer propter eam
26:10
dixitque Abimelech quare inposuisti nobis potuit coire quispiam de populo cum uxore tua et induxeras super nos grande peccatum praecepitque omni populo dicens
26:11
qui tetigerit hominis huius uxorem morte morietur
26:12
seruit autem Isaac in terra illa et invenit in ipso anno centuplum benedixitque ei Dominus
26:13
et locupletatus est homo et ibat proficiens atque succrescens donec magnus vehementer effectus est
26:14
habuit quoque possessionem ovium et armentorum et familiae plurimum ob haec invidentes ei Palestini
26:15
omnes puteos quos foderant servi patris illius Abraham illo tempore obstruxerunt implentes humo
26:16
in tantum ut ipse Abimelech diceret ad Isaac recede a nobis quoniam potentior nostri factus es valde
26:17
et ille discedens veniret ad torrentem Gerarae habitaretque ibi
26:18
rursum fodit alios puteos quos foderant servi patris sui Abraham et quos illo mortuo olim obstruxerant Philisthim appellavitque eos hisdem nominibus quibus ante pater vocaverat
26:19
foderunt in torrente et reppererunt aquam vivam
26:20
sed et ibi iurgium fuit pastorum Gerarae adversum pastores Isaac dicentium nostra est aqua quam ob rem nomen putei ex eo quod acciderat vocavit Calumniam
26:21
foderunt et alium et pro illo quoque rixati sunt appellavitque eum Inimicitias
26:22
profectus inde fodit alium puteum pro quo non contenderunt itaque vocavit nomen illius Latitudo dicens nunc dilatavit nos Dominus et fecit crescere super terram
26:23
ascendit autem ex illo loco in Bersabee
26:24

ubi apparuit ei Dominus in ipsa nocte dicens ego sum Deus Abraham patris tui noli metuere quia tecum sum benedicam tibi et multiplicabo semen tuum propter servum meum Abraham

26:25

itaque aedificavit ibi altare et invocato nomine Domini extendit tabernaculum praecepitque servis suis ut foderent puteum

26:26

ad quem locum cum venissent de Geraris Abimelech et Ochozath amicus illius et Fichol dux militum

26:27

locutus est eis Isaac quid venistis ad me hominem quem odistis et expulistis a vobis

26:28

qui responderunt vidimus tecum esse Dominum et idcirco nunc diximus sit iuramentum inter nos et ineamus foedus

26:29

ut non facias nobis quicquam mali sicut et nos nihil tuorum adtigimus nec fecimus quod te laederet sed cum pace dimisimus auctum benedictione Domini

26:30

fecit ergo eis convivium et post cibum et potum

26:31

surgentes mane iuraverunt sibi mutuo dimisitque eos Isaac pacifice in locum suum

26:32

ecce autem venerunt in ipso die servi Isaac adnuntiantes ei de puteo quem foderant atque dicentes invenimus aquam

26:33

unde appellavit eum Abundantiam et nomen urbi inpositum est Bersabee usque in praesentem diem

26:34

Esau vero quadragenarius duxit uxores Iudith filiam Beeri Hetthei et Basemath filiam Helon eiusdem loci

26:35

quae ambae offenderant animum Isaac et Rebeccae.

27

27:1

senuit autem Isaac et caligaverunt oculi eius et videre non poterat vocavitque Esau filium suum maiorem et dixit ei fili mi qui respondit adsum

27:2

cui pater vides inquit quod senuerim et ignorem diem mortis meae

27:3

sume arma tua faretram et arcum et egredere foras cumque venatu aliquid adprehenderis

27:4

fac mihi inde pulmentum sicut velle me nosti et adfer ut comedam et benedicat tibi anima mea antequam moriar

27:5
quod cum audisset Rebecca et ille abisset in agrum ut iussionem patris expleret
27:6
dixit filio suo Iacob audivi patrem tuum loquentem cum Esau fratre tuo et dicentem ei
27:7
adfer mihi venationem tuam et fac cibos ut comedam et benedicam tibi coram Domino antequam moriar
27:8
nunc ergo fili mi adquiesce consiliis meis
27:9
et pergens ad gregem adfer mihi duos hedos optimos ut faciam ex eis escas patri tuo quibus libenter vescitur
27:10
quas cum intuleris et comederit benedicat tibi priusquam moriatur
27:11
cui ille respondit nosti quod Esau frater meus homo pilosus sit et ego lenis
27:12
si adtractaverit me pater meus et senserit timeo ne putet sibi voluisse inludere et inducat super me maledictionem pro benedictione
27:13
ad quem mater in me sit ait ista maledictio fili mi tantum audi vocem meam et perge adferque quae dixi
27:14
abiit et adtulit deditque matri paravit illa cibos sicut noverat velle patrem illius
27:15
et vestibus Esau valde bonis quas apud se habebat domi induit eum
27:16
pelliculasque hedorum circumdedit manibus et colli nuda protexit
27:17
dedit pulmentum et panes quos coxerat tradidit
27:18
quibus inlatis dixit pater mi et ille respondit audio quis tu es fili mi
27:19
dixitque Iacob ego sum Esau primogenitus tuus feci sicut praecepisti mihi surge sede et comede de venatione mea ut benedicat mihi anima tua
27:20
rursum Isaac ad filium suum quomodo inquit tam cito invenire potuisti fili mi qui respondit voluntatis Dei fuit ut cito mihi occurreret quod volebam
27:21
dixitque Isaac accede huc ut tangam te fili mi et probem utrum tu sis filius meus Esau an non
27:22
accessit ille ad patrem et palpato eo dixit Isaac vox quidem vox Iacob est sed manus manus sunt Esau

27:23
et non cognovit eum quia pilosae manus similitudinem maioris expresserant benedicens ergo illi
27:24
ait tu es filius meus Esau respondit ego sum
27:25
at ille offer inquit mihi cibos de venatione tua fili mi ut benedicat tibi anima mea quos cum oblatos comedisset obtulit ei etiam vinum quo hausto
27:26
dixit ad eum accede ad me et da mihi osculum fili mi
27:27
accessit et osculatus est eum statimque ut sensit vestimentorum illius flagrantiam benedicens ait ecce odor filii mei sicut odor agri cui benedixit Dominus
27:28
det tibi Deus de rore caeli et de pinguedine terrae abundantiam frumenti et vini
27:29
et serviant tibi populi et adorent te tribus esto dominus fratrum tuorum et incurventur ante te filii matris tuae qui maledixerit tibi sit maledictus et qui benedixerit benedictionibus repleatur
27:30
vix Isaac sermonem impleverat et egresso Iacob foras venit Esau
27:31
coctosque de venatione cibos intulit patri dicens surge pater mi et comede de venatione filii tui ut benedicat mihi anima tua
27:32
dixitque illi Isaac quis enim es tu qui respondit ego sum primogenitus filius tuus Esau
27:33
expavit Isaac stupore vehementi et ultra quam credi potest admirans ait quis igitur ille est qui dudum captam venationem adtulit mihi et comedi ex omnibus priusquam tu venires benedixique ei et erit benedictus
27:34
auditis Esau sermonibus patris inrugiit clamore magno et consternatus ait benedic etiam mihi pater mi
27:35
qui ait venit germanus tuus fraudulenter et accepit benedictionem tuam
27:36
at ille subiunxit iuste vocatum est nomen eius Iacob subplantavit enim me en altera vice primogenita mea ante tulit et nunc secundo subripuit benedictionem meam rursumque ad patrem numquid non reservasti ait et mihi benedictionem
27:37
respondit Isaac dominum tuum illum constitui et omnes fratres eius servituti illius subiugavi frumento et vino stabilivi eum tibi post haec fili mi ultra quid faciam
27:38

cui Esau num unam inquit tantum benedictionem habes pater mihi quoque obsecro ut benedicas cumque heiulatu magno fleret
27:39
motus Isaac dixit ad eum in pinguedine terrae et in rore caeli desuper
27:40
erit benedictio tua vives gladio et fratri tuo servies tempusque veniet cum excutias et solvas iugum eius de cervicibus tuis
27:41
oderat ergo semper Esau Iacob pro benedictione qua benedixerat ei pater dixitque in corde suo veniant dies luctus patris mei ut occidam Iacob fratrem meum
27:42
nuntiata sunt haec Rebeccae quae mittens et vocans Iacob filium suum dixit ad eum ecce Esau frater tuus minatur ut occidat te
27:43
nunc ergo fili audi vocem meam et consurgens fuge ad Laban fratrem meum in Haran
27:44
habitabisque cum eo dies paucos donec requiescat furor fratris tui
27:45
et cesset indignatio eius obliviscaturque eorum quae fecisti in eum postea mittam et adducam te inde huc cur utroque orbabor filio in una die
27:46
dixit quoque Rebecca ad Isaac taedet me vitae meae propter filias Heth si acceperit Iacob uxorem de stirpe huius terrae nolo vivere.

28

28:1
vocavit itaque Isaac Iacob et benedixit praecepitque ei dicens noli accipere coniugem de genere Chanaan
28:2
sed vade et proficiscere in Mesopotamiam Syriae ad domum Bathuel patrem matris tuae et accipe tibi inde uxorem de filiabus Laban avunculi tui
28:3
Deus autem omnipotens benedicat tibi et crescere te faciat atque multiplicet ut sis in turbas populorum
28:4
et det tibi benedictiones Abraham et semini tuo post te ut possideas terram peregrinationis tuae quam pollicitus est avo tuo
28:5
cumque dimisisset eum Isaac profectus venit in Mesopotamiam Syriae ad Laban filium Bathuel Syri fratrem Rebeccae matris suae
28:6
videns autem Esau quod benedixisset pater suus Iacob et misisset eum in Mesopotamiam Syriae ut inde uxorem duceret et quod post benedictionem praecepisset ei dicens non accipies

coniugem de filiabus Chanaan
28:7
quodque oboediens Iacob parentibus isset in Syriam
28:8
probans quoque quod non libenter aspiceret filias Chanaan pater suus
28:9
ivit ad Ismahelem et duxit uxorem absque his quas prius habebat Maeleth filiam Ismahel filii Abraham sororem Nabaioth
28:10
igitur egressus Iacob de Bersabee pergebat Haran
28:11
cumque venisset ad quendam locum et vellet in eo requiescere post solis occubitum tulit de lapidibus qui iacebant et subponens capiti suo dormivit in eodem loco
28:12
viditque in somnis scalam stantem super terram et cacumen illius tangens caelum angelos quoque Dei ascendentes et descendentes per eam
28:13
et Dominum innixum scalae dicentem sibi ego sum Dominus Deus Abraham patris tui et Deus Isaac terram in qua dormis tibi dabo et semini tuo
28:14
eritque germen tuum quasi pulvis terrae dilataberis ad occidentem et orientem septentrionem et meridiem et benedicentur in te et in semine tuo cunctae tribus terrae
28:15
et ero custos tuus quocumque perrexeris et reducam te in terram hanc nec dimittam nisi conplevero universa quae dixi
28:16
cumque evigilasset Iacob de somno ait vere Dominus est in loco isto et ego nesciebam
28:17
pavensque quam terribilis inquit est locus iste non est hic aliud nisi domus Dei et porta caeli
28:18
surgens ergo mane tulit lapidem quem subposuerat capiti suo et erexit in titulum fundens oleum desuper
28:19
appellavitque nomen urbis Bethel quae prius Luza vocabatur
28:20
vovit etiam votum dicens si fuerit Deus mecum et custodierit me in via per quam ambulo et dederit mihi panem ad vescendum et vestem ad induendum
28:21
reversusque fuero prospere ad domum patris mei erit mihi Dominus in Deum
28:22
et lapis iste quem erexi in titulum vocabitur Domus Dei cunctorumque quae dederis mihi decimas offeram tibi.

29

29:1

profectus ergo Iacob venit ad terram orientalem

29:2

et vidit puteum in agro tresque greges ovium accubantes iuxta eum nam ex illo adaquabantur pecora et os eius grandi lapide claudebatur

29:3

morisque erat ut cunctis ovibus congregatis devolverent lapidem et refectis gregibus rursum super os putei ponerent

29:4

dixitque ad pastores fratres unde estis qui responderunt de Haran

29:5

quos interrogans numquid ait nostis Laban filium Nahor dixerunt novimus

29:6

sanusne est inquit valet inquiunt et ecce Rahel filia eius venit cum grege suo

29:7

dixitque Iacob adhuc multum diei superest nec est tempus ut reducantur ad caulas greges date ante potum ovibus et sic ad pastum eas reducite

29:8

qui responderunt non possumus donec omnia pecora congregentur et amoveamus lapidem de ore putei ut adaquemus greges

29:9

adhuc loquebantur et ecce Rahel veniebat cum ovibus patris sui nam gregem ipsa pascebat

29:10

quam cum vidisset Iacob et sciret consobrinam suam ovesque Laban avunculi sui amovit lapidem quo puteus claudebatur

29:11

et adaquato grege osculatus est eam elevataque voce flevit

29:12

et indicavit ei quod frater esset patris eius et filius Rebeccae at illa festinans nuntiavit patri suo

29:13

qui cum audisset venisse Iacob filium sororis suae cucurrit obviam conplexusque eum et in oscula ruens duxit in domum suam auditis autem causis itineris

29:14

respondit os meum es et caro mea et postquam expleti sunt dies mensis unius

29:15

dixit ei num quia frater meus es gratis servies mihi dic quid mercedis accipias

29:16

habebat vero filias duas nomen maioris Lia minor appellabatur Rahel

29:17

sed Lia lippis erat oculis Rahel decora facie et venusto aspectu

29:18

quam diligens Iacob ait serviam tibi pro Rahel filia tua minore septem annis
29:19
respondit Laban melius est ut tibi eam dem quam viro alteri mane apud me
29:20
servivit igitur Iacob pro Rahel septem annis et videbantur illi pauci dies prae amoris magnitudine
29:21
dixitque ad Laban da mihi uxorem meam quia iam tempus expletum est ut ingrediar ad eam
29:22
qui vocatis multis amicorum turbis ad convivium fecit nuptias
29:23
et vespere filiam suam Liam introduxit ad eum
29:24
dans ancillam filiae Zelpham nomine ad quam cum ex more Iacob fuisset ingressus facto mane vidit Liam
29:25
et dixit ad socerum quid est quod facere voluisti nonne pro Rahel servivi tibi quare inposuisti mihi
29:26
respondit Laban non est in loco nostro consuetudinis ut minores ante tradamus ad nuptias
29:27
imple ebdomadem dierum huius copulae et hanc quoque dabo tibi pro opere quo serviturus es mihi septem annis aliis
29:28
adquievit placito et ebdomade transacta Rahel duxit uxorem
29:29
cui pater servam Balam dederat
29:30
tandemque potitus optatis nuptiis amorem sequentis priori praetulit serviens apud eum septem annis aliis
29:31
videns autem Dominus quod despiceret Liam aperuit vulvam eius sorore sterili permanente
29:32
quae conceptum genuit filium vocavitque nomen eius Ruben dicens vidit Dominus humilitatem meam nunc amabit me vir meus
29:33
rursumque concepit et peperit filium et ait quoniam audivit Dominus haberi me contemptui dedit etiam istum mihi vocavitque nomen illius Symeon
29:34
concepit tertio et genuit alium dixitque nunc quoque copulabitur mihi maritus meus eo quod pepererim illi tres filios et idcirco appellavit nomen eius Levi
29:35

quarto concepit et peperit filium et ait modo confitebor Domino et ob hoc vocavit eum Iudam cessavitque parere.

30

30:1
cernens autem Rahel quod infecunda esset invidit sorori et ait marito suo da mihi liberos alioquin moriar
30:2
cui iratus respondit Iacob num pro Deo ego sum qui privavit te fructu ventris tui
30:3
at illa habeo inquit famulam Balam ingredere ad eam ut pariat super genua mea et habeam ex ea filios
30:4
deditque illi Balam in coniugium quae
30:5
ingresso ad se viro concepit et peperit filium
30:6
dixitque Rahel iudicavit mihi Dominus et exaudivit vocem meam dans mihi filium et idcirco appellavit nomen illius Dan
30:7
rursumque Bala concipiens peperit alterum
30:8
pro quo ait Rahel conparavit me Deus cum sorore mea et invalui vocavitque eum Nepthalim
30:9
sentiens Lia quod parere desisset Zelpham ancillam suam marito tradidit
30:10
qua post conceptum edente filium
30:11
dixit feliciter et idcirco vocavit nomen eius Gad
30:12
peperit quoque Zelpha alterum
30:13
dixitque Lia hoc pro beatitudine mea beatam quippe me dicent mulieres propterea appellavit eum Aser
30:14
egressus autem Ruben tempore messis triticeae in agro repperit mandragoras quos matri Liae detulit dixitque Rahel da mihi partem de mandragoris filii tui
30:15
illa respondit parumne tibi videtur quod praeripueris maritum mihi nisi etiam mandragoras filii mei tuleris ait Rahel dormiat tecum hac nocte pro mandragoris filii tui
30:16
redeuntique ad vesperam de agro Iacob egressa est in occursum Lia et ad me inquit intrabis quia mercede conduxi te pro mandragoris filii mei dormivit cum ea nocte illa

30:17
et exaudivit Deus preces eius concepitque et peperit filium quintum
30:18
et ait dedit Deus mercedem mihi quia dedi ancillam meam viro meo appellavitque nomen illius Isachar
30:19
rursum Lia concipiens peperit sextum filium
30:20
et ait ditavit me Deus dote bona etiam hac vice mecum erit maritus meus eo quod genuerim ei sex filios et idcirco appellavit nomen eius Zabulon
30:21
post quem peperit filiam nomine Dinam
30:22
recordatus quoque Dominus Rahelis exaudivit eam et aperuit vulvam illius
30:23
quae concepit et peperit filium dicens abstulit Deus obprobrium meum
30:24
et vocavit nomen illius Ioseph dicens addat mihi Dominus filium alterum
30:25
nato autem Ioseph dixit Iacob socero suo dimitte me ut revertar in patriam et ad terram meam
30:26
da mihi uxores et liberos meos pro quibus servivi tibi ut abeam tu nosti servitutem qua servivi tibi
30:27
ait ei Laban inveniam gratiam in conspectu tuo experimento didici quod benedixerit mihi Deus propter te
30:28
constitue mercedem tuam quam dem tibi
30:29
at ille respondit tu nosti quomodo servierim tibi et quanta in manibus meis fuerit possessio tua
30:30
modicum habuisti antequam venirem et nunc dives effectus es benedixitque tibi Dominus ad introitum meum iustum est igitur ut aliquando provideam etiam domui meae
30:31
dixitque Laban quid dabo tibi at ille ait nihil volo sed si feceris quod postulo iterum pascam et custodiam pecora tua
30:32
gyra omnes greges tuos et separa cunctas oves varias et sparso vellere et quodcumque furvum et maculosum variumque fuerit tam in ovibus quam in capris erit merces mea
30:33
respondebitque mihi cras iustitia mea quando placiti tempus advenerit coram te et omnia quae non fuerint varia et maculosa et furva tam in ovibus quam in capris furti me arguent

30:34
dixit Laban gratum habeo quod petis
30:35
et separavit in die illo capras et oves hircos et arietes varios atque maculosos cunctum autem gregem unicolorem id est albi et nigri velleris tradidit in manu filiorum suorum
30:36
et posuit spatium itineris inter se et generum dierum trium qui pascebat reliquos greges eius
30:37
tollens ergo Iacob virgas populeas virides et amigdalinas et ex platanis ex parte decorticavit eas detractisque corticibus in his quae spoliata fuerant candor apparuit illa vero quae integra erant viridia permanserunt atque in hunc modum color effectus est varius
30:38
posuitque eas in canalibus ubi effundebatur aqua ut cum venissent greges ad bibendum ante oculos haberent virgas et in aspectu earum conciperent
30:39
factumque est ut in ipso calore coitus oves intuerentur virgas et parerent maculosa et varia et diverso colore respersa
30:40
divisitque gregem Iacob et posuit virgas ante oculos arietum erant autem alba quaeque et nigra Laban cetera vero Iacob separatis inter se gregibus
30:41
igitur quando primo tempore ascendebantur oves ponebat Iacob virgas in canalibus aquarum ante oculos arietum et ovium ut in earum contemplatione conciperent
30:42
quando vero serotina admissura erat et conceptus extremus non ponebat eas factaque sunt ea quae erant serotina Laban et quae primi temporis Iacob
30:43
ditatusque est homo ultra modum et habuit greges multos ancillas et servos camelos et asinos.

31

31:1
postquam autem audivit verba filiorum Laban dicentium tulit Iacob omnia quae fuerunt patris nostri et de illius facultate ditatus factus est inclitus
31:2
animadvertit quoque faciem Laban quod non esset erga se sicut heri et nudius tertius
31:3
maxime dicente sibi Domino revertere in terram patrum tuorum et ad generationem tuam eroque tecum
31:4
misit et vocavit Rahel et Liam in agrum ubi pascebat greges
31:5
dixitque eis video faciem patris vestri quod non sit erga me sicut heri et nudius tertius Deus autem patris mei fuit mecum

31:6
et ipsae nostis quod totis viribus meis servierim patri vestro
31:7
sed pater vester circumvenit me et mutavit mercedem meam decem vicibus et tamen non dimisit eum Deus ut noceret mihi
31:8
si quando dixit variae erunt mercedes tuae pariebant omnes oves varios fetus quando vero e contrario ait alba quaeque accipies pro mercede omnes greges alba pepererunt
31:9
tulitque Deus substantiam patris vestri et dedit mihi
31:10
postquam enim conceptus ovium tempus advenerat levavi oculos meos et vidi in somnis ascendentes mares super feminas varios et maculosos et diversorum colorum
31:11
dixitque angelus Dei ad me in somnis Iacob et ego respondi adsum
31:12
qui ait leva oculos tuos et vide universos masculos ascendentes super feminas varios respersos atque maculosos vidi enim omnia quae fecit tibi Laban
31:13
ego sum Deus Bethel ubi unxisti lapidem et votum vovisti mihi nunc ergo surge et egredere de terra hac revertens in terram nativitatis tuae
31:14
responderunt Rahel et Lia numquid habemus residui quicquam in facultatibus et hereditate domus patris nostri
31:15
nonne quasi alienas reputavit nos et vendidit comeditque pretium nostrum
31:16
sed Deus tulit opes patris nostri et nobis eas tradidit ac filiis nostris unde omnia quae praecepit fac
31:17
surrexit itaque Iacob et inpositis liberis et coniugibus suis super camelos abiit
31:18
tulitque omnem substantiam et greges et quicquid in Mesopotamiam quaesierat pergens ad Isaac patrem suum in terram Chanaan
31:19
eo tempore Laban ierat ad tondendas oves et Rahel furata est idola patris sui
31:20
noluitque Iacob confiteri socero quod fugeret
31:21
cumque abisset tam ipse quam omnia quae iuris eius erant et amne transmisso pergeret contra montem Galaad
31:22
nuntiatum est Laban die tertio quod fugeret Iacob

31:23
qui adsumptis fratribus suis persecutus est eum diebus septem et conprehendit in monte Galaad
31:24
viditque in somnis dicentem sibi Dominum cave ne quicquam aspere loquaris contra Iacob
31:25
iamque Iacob extenderat in monte tabernaculum cum ille consecutus eum cum fratribus suis in eodem monte Galaad fixit tentorium
31:26
et dixit ad Iacob quare ita egisti ut clam me abigeres filias meas quasi captivas gladio
31:27
cur ignorante me fugere voluisti nec indicare mihi ut prosequerer te cum gaudio et canticis et tympanis et cithara
31:28
non es passus ut oscularer filios meos ac filias stulte operatus es et nunc
31:29
valet quidem manus mea reddere tibi malum sed Deus patris vestri heri dixit mihi cave ne loquaris cum Iacob quicquam durius
31:30
esto ad tuos ire cupiebas et desiderio tibi erat domus patris tui cur furatus es deos meos
31:31
respondit Iacob quod inscio te profectus sum timui ne violenter auferres filias tuas
31:32
quod autem furti arguis apud quemcumque inveneris deos tuos necetur coram fratribus nostris scrutare quicquid tuorum apud me inveneris et aufer haec dicens ignorabat quod Rahel furata esset idola
31:33
ingressus itaque Laban tabernaculum Iacob et Liae et utriusque famulae non invenit cumque intrasset tentorium Rahelis
31:34
illa festinans abscondit idola subter stramen cameli et sedit desuper scrutantique omne tentorium et nihil invenienti
31:35
ait ne irascatur dominus meus quod coram te adsurgere nequeo quia iuxta consuetudinem feminarum nunc accidit mihi sic delusa sollicitudo quaerentis est
31:36
tumensque Iacob cum iurgio ait quam ob culpam meam et ob quod peccatum sic exarsisti post me
31:37
et scrutatus es omnem supellectilem meam quid invenisti de cuncta substantia domus tuae pone hic coram fratribus meis et fratribus tuis et iudicent inter me et te
31:38

idcirco viginti annis fui tecum oves tuae et caprae steriles non fuerunt arietes gregis tui non comedi
31:39
nec captum a bestia ostendi tibi ego damnum omne reddebam quicquid furto perierat a me exigebas
31:40
die noctuque aestu urebar et gelu fugiebat somnus ab oculis meis
31:41
sic per viginti annos in domo tua servivi tibi quattuordecim pro filiabus et sex pro gregibus tuis inmutasti quoque mercedem meam decem vicibus
31:42
nisi Deus patris mei Abraham et Timor Isaac adfuisset mihi forsitan modo nudum me dimisisses adflictionem meam et laborem manuum mearum respexit Deus et arguit te heri
31:43
respondit ei Laban filiae et filii et greges tui et omnia quae cernis mea sunt quid possum facere filiis et nepotibus meis
31:44
veni ergo et ineamus foedus ut sit testimonium inter me et te
31:45
tulit itaque Iacob lapidem et erexit illum in titulum
31:46
dixitque fratribus suis adferte lapides qui congregantes fecerunt tumulum comederuntque super eum
31:47
quem vocavit Laban tumulus Testis et Iacob acervum Testimonii uterque iuxta proprietatem linguae suae
31:48
dixitque Laban tumulus iste testis erit inter me et te hodie et idcirco appellatum est nomen eius Galaad id est tumulus Testis
31:49
intueatur Dominus et iudicet inter nos quando recesserimus a nobis
31:50
si adflixeris filias meas et si introduxeris uxores alias super eas nullus sermonis nostri testis est absque Deo qui praesens respicit
31:51
dixitque rursus ad Iacob en tumulus hic et lapis quem erexi inter me et te
31:52
testis erit tumulus inquam iste et lapis sint in testimonio si aut ego transiero illum pergens ad te aut tu praeterieris malum mihi cogitans
31:53
Deus Abraham et Deus Nahor iudicet inter nos Deus patris eorum iuravit Iacob per Timorem patris sui Isaac
31:54

immolatisque victimis in monte vocavit fratres suos ut ederent panem qui cum comedissent manserunt ibi
31:55
Laban vero de nocte consurgens osculatus est filios et filias suas et benedixit illis reversus in locum suum.

32

32:1
Iacob quoque abiit itinere quo coeperat fueruntque ei obviam angeli Dei
32:2
quos cum vidisset ait castra Dei sunt haec et appellavit nomen loci illius Manaim id est Castra
32:3
misit autem et nuntios ante se ad Esau fratrem suum in terram Seir regionis Edom
32:4
praecepitque eis dicens sic loquimini domino meo Esau haec dicit frater tuus Iacob apud Laban peregrinatus sum et fui usque in praesentem diem
32:5
habeo boves et asinos oves et servos atque ancillas mittoque nunc legationem ad dominum meum ut inveniam gratiam in conspectu tuo
32:6
reversi sunt nuntii ad Iacob dicentes venimus ad Esau fratrem tuum et ecce properat in occursum tibi cum quadringentis viris
32:7
timuit Iacob valde et perterritus divisit populum qui secum erat greges quoque et oves et boves et camelos in duas turmas
32:8
dicens si venerit Esau ad unam turmam et percusserit eam alia turma quae reliqua est salvabitur
32:9
dixitque Iacob Deus patris mei Abraham et Deus patris mei Isaac Domine qui dixisti mihi revertere in terram tuam et in locum nativitatis tuae et benefaciam tibi
32:10
minor sum cunctis miserationibus et veritate quam explesti servo tuo in baculo meo transivi Iordanem istum et nunc cum duabus turmis regredior
32:11
erue me de manu fratris mei de manu Esau quia valde eum timeo ne forte veniens percutiat matrem cum filiis
32:12
tu locutus es quod bene mihi faceres et dilatares semen meum sicut harenam maris quae prae multitudine numerari non potest
32:13
cumque dormisset ibi nocte illa separavit de his quae habebat munera Esau fratri suo

32:14
capras ducentas hircos viginti oves ducentas arietes viginti
32:15
camelos fetas cum pullis suis triginta vaccas quadraginta et tauros viginti asinas viginti et pullos earum decem
32:16
et misit per manus servorum suorum singulos seorsum greges dixitque pueris suis antecedite me et sit spatium inter gregem et gregem
32:17
et praecepit priori dicens si obvium habueris Esau fratrem meum et interrogaverit te cuius es et quo vadis et cuius sunt ista quae sequeris
32:18
respondebis servi tui Iacob munera misit domino meo Esau ipse quoque post nos venit
32:19
similiter mandata dedit secundo ac tertio et cunctis qui sequebantur greges dicens hisdem verbis loquimini ad Esau cum inveneritis eum
32:20
et addetis ipse quoque servus tuus Iacob iter nostrum insequitur dixit enim placabo illum muneribus quae praecedunt et postea videbo forsitan propitiabitur mihi
32:21
praecesserunt itaque munera ante eum ipse vero mansit nocte illa in Castris
32:22
cumque mature surrexisset tulit duas uxores suas et totidem famulas cum undecim filiis et transivit vadum Iaboc
32:23
transductisque omnibus quae ad se pertinebant
32:24
remansit solus et ecce vir luctabatur cum eo usque mane
32:25
qui cum videret quod eum superare non posset tetigit nervum femoris eius et statim emarcuit
32:26
dixitque ad eum dimitte me iam enim ascendit aurora respondit non dimittam te nisi benedixeris mihi
32:27
ait ergo quod nomen est tibi respondit Iacob
32:28
at ille nequaquam inquit Iacob appellabitur nomen tuum sed Israhel quoniam si contra Deum fortis fuisti quanto magis contra homines praevalebis
32:29
interrogavit eum Iacob dic mihi quo appellaris nomine respondit cur quaeris nomen meum et benedixit ei in eodem loco
32:30

vocavitque Iacob nomen loci illius Phanuhel dicens vidi Deum facie ad faciem et salva facta est anima mea
32:31
ortusque est ei statim sol postquam transgressus est Phanuhel ipse vero claudicabat pede
32:32
quam ob causam non comedunt filii Israhel nervum qui emarcuit in femore Iacob usque in praesentem diem eo quod tetigerit nervum femoris eius et obstipuerit.

33

33:1
levans autem Iacob oculos suos vidit venientem Esau et cum eo quadringentos viros divisitque filios Liae et Rahel ambarumque famularum
33:2
et posuit utramque ancillam et liberos earum in principio Liam vero et filios eius in secundo loco Rahel autem et Ioseph novissimos
33:3
et ipse praegrediens adoravit pronus in terram septies donec adpropinquaret frater eius
33:4
currens itaque Esau obviam fratri suo amplexatus est eum stringensque collum et osculans flevit
33:5
levatisque oculis vidit mulieres et parvulos earum et ait quid sibi volunt isti et si ad te pertinent respondit parvuli sunt quos donavit mihi Deus servo tuo
33:6
et adpropinquantes ancillae et filii earum incurvati sunt
33:7
accessitque Lia cum liberis suis et cum similiter adorassent extremi Ioseph et Rahel adoraverunt
33:8
quaenam sunt inquit istae turmae quas obvias habui respondit ut invenirem gratiam coram domino meo
33:9
et ille habeo ait plurima frater mi sint tua tibi
33:10
dixit Iacob noli ita obsecro sed si inveni gratiam in oculis tuis accipe munusculum de manibus meis sic enim vidi faciem tuam quasi viderim vultum Dei esto mihi propitius
33:11
et suscipe benedictionem quam adtuli tibi et quam donavit mihi Deus tribuens omnia vix fratre conpellente suscipiens
33:12
ait gradiamur simul eroque socius itineris tui
33:13

dixit Iacob nosti domine mi quod parvulos habeam teneros et oves ac boves fetas mecum quas si plus in ambulando fecero laborare morientur una die cuncti greges
33:14
praecedat dominus meus ante servum suum et ego sequar paulatim vestigia eius sicut videro posse parvulos meos donec veniam ad dominum meum in Seir
33:15
respondit Esau oro te ut de populo qui mecum est saltem socii remaneant viae tuae non est inquit necesse hoc uno indigeo ut inveniam gratiam in conspectu domini mei
33:16
reversus est itaque illo die Esau itinere quo venerat in Seir
33:17
et Iacob venit in Soccoth ubi aedificata domo et fixis tentoriis appellavit nomen loci illius Soccoth id est Tabernacula
33:18
transivitque in Salem urbem Sycimorum quae est in terra Chanaan postquam regressus est de Mesopotamiam Syriae et habitavit iuxta oppidum
33:19
emitque partem agri in qua fixerat tabernaculum a filiis Emor patris Sychem centum agnis
33:20
et erecto ibi altari invocavit super illud Fortissimum Deum Israhel.

34

34:1
egressa est autem Dina filia Liae ut videret mulieres regionis illius
34:2
quam cum vidisset Sychem filius Emor Evei princeps terrae illius adamavit et rapuit et dormivit cum illa vi opprimens virginem
34:3
et conglutinata est anima eius cum ea tristemque blanditiis delinivit
34:4
et pergens ad Emor patrem suum accipe mihi inquit puellam hanc coniugem
34:5
quod cum audisset Iacob absentibus filiis et in pastu occupatis pecorum siluit donec redirent
34:6
egresso autem Emor patre Sychem ut loqueretur ad Iacob
34:7
ecce filii eius veniebant de agro auditoque quod acciderat irati sunt valde eo quod foedam rem esset operatus in Israhel et violata filia Iacob rem inlicitam perpetrasset
34:8
locutus est itaque Emor ad eos Sychem filii mei adhesit anima filiae vestrae date eam illi uxorem
34:9
et iungamus vicissim conubia filias vestras tradite nobis et filias nostras accipite

34:10
et habitate nobiscum terra in potestate vestra est exercete negotiamini et possidete eam
34:11
sed et Sychem ad patrem et ad fratres eius ait inveniam gratiam coram vobis et quaecumque statueritis dabo
34:12
augete dotem munera postulate libens tribuam quod petieritis tantum date mihi puellam hanc uxorem
34:13
responderunt filii Iacob Sychem et patri eius in dolo saevientes ob stuprum sororis
34:14
non possumus facere quod petitis nec dare sororem nostram homini incircumciso quod inlicitum et nefarium est apud nos
34:15
sed in hoc valebimus foederari si esse volueritis nostri similes et circumcidatur in vobis omne masculini sexus
34:16
tunc dabimus et accipiemus mutuo filias nostras ac vestras et habitabimus vobiscum erimusque unus populus
34:17
sin autem circumcidi nolueritis tollemus filiam nostram et recedemus
34:18
placuit oblatio eorum Emor et Sychem filio eius
34:19
nec distulit adulescens quin statim quod petebatur expleret amabat enim puellam valde et ipse erat inclitus in omni domo patris sui
34:20
ingressique portam urbis locuti sunt populo
34:21
viri isti pacifici sunt et volunt habitare nobiscum negotientur in terra et exerceant eam quae spatiosa et lata cultoribus indiget filias eorum accipiemus uxores et nostras illis dabimus
34:22
unum est quod differtur tantum bonum si circumcidamus masculos nostros ritum gentis imitantes
34:23
et substantia eorum et pecora et cuncta quae possident nostra erunt tantum in hoc adquiescamus et habitantes simul unum efficiemus populum
34:24
adsensi sunt omnes circumcisis cunctis maribus
34:25
et ecce die tertio quando gravissimus vulnerum dolor est arreptis duo Iacob filii Symeon et Levi fratres Dinae gladiis ingressi sunt urbem confidenter interfectisque omnibus masculis
34:26

Emor et Sychem pariter necaverunt tollentes Dinam de domo Sychem sororem suam
34:27
quibus egressis inruerunt super occisos ceteri filii Iacob et depopulati sunt urbem in ultionem stupri
34:28
oves eorum et armenta et asinos cunctaque vastantes quae in domibus et in agris erant
34:29
parvulos quoque et uxores eorum duxere captivas
34:30
quibus patratis audacter Iacob dixit ad Symeon et Levi turbastis me et odiosum fecistis Chananeis et Ferezeis habitatoribus terrae huius nos pauci sumus illi congregati percutient me et delebor ego et domus mea
34:31
responderunt numquid ut scorto abuti debuere sorore nostra.

35

35:1
interea locutus est Deus ad Iacob surge et ascende Bethel et habita ibi facque altare Deo qui apparuit tibi quando fugiebas Esau fratrem tuum
35:2
Iacob vero convocata omni domo sua ait abicite deos alienos qui in medio vestri sunt et mundamini ac mutate vestimenta vestra
35:3
surgite et ascendamus in Bethel ut faciamus ibi altare Deo qui exaudivit me in die tribulationis meae et fuit socius itineris mei
35:4
dederunt ergo ei omnes deos alienos quos habebant et inaures quae erant in auribus eorum at ille infodit ea subter terebinthum quae est post urbem Sychem
35:5
cumque profecti essent terror Dei invasit omnes per circuitum civitates et non sunt ausi persequi recedentes
35:6
venit igitur Iacob Luzam quae est in terra Chanaan cognomento Bethel ipse et omnis populus cum eo
35:7
aedificavitque ibi altare et appellavit nomen loci Domus Dei ibi enim apparuit ei Deus cum fugeret fratrem suum
35:8
eodem tempore mortua est Debbora nutrix Rebeccae et sepulta ad radices Bethel subter quercum vocatumque est nomen loci quercus Fletus
35:9
apparuit autem iterum Deus Iacob postquam reversus est de Mesopotamiam Syriae benedixitque ei

35:10
dicens non vocaberis ultra Iacob sed Israhel erit nomen tuum et appellavit eum Israhel
35:11
dixitque ei ego Deus omnipotens cresce et multiplicare gentes et populi nationum erunt ex te reges de lumbis tuis egredientur
35:12
terramque quam dedi Abraham et Isaac dabo tibi et semini tuo post te
35:13
et recessit ab eo
35:14
ille vero erexit titulum lapideum in loco quo locutus ei fuerat Deus libans super eum libamina et effundens oleum
35:15
vocansque nomen loci Bethel
35:16
egressus inde venit verno tempore ad terram quae ducit Efratham in qua cum parturiret Rahel
35:17
ob difficultatem partus periclitari coepit dixitque ei obsetrix noli timere quia et hunc habebis filium
35:18
egrediente autem anima prae dolore et inminente iam morte vocavit nomen filii sui Benoni id est filius doloris mei pater vero appellavit eum Beniamin id est filius dexterae
35:19
mortua est ergo Rahel et sepulta in via quae ducit Efratham haec est Bethleem
35:20
erexitque Iacob titulum super sepulchrum eius hic est titulus monumenti Rahel usque in praesentem diem
35:21
egressus inde fixit tabernaculum trans turrem Gregis
35:22
cumque habitaret in illa regione abiit Ruben et dormivit cum Bala concubina patris sui quod illum minime latuit erant autem filii Iacob duodecim
35:23
filii Liae primogenitus Ruben et Symeon et Levi et Iudas et Isachar et Zabulon
35:24
filii Rahel Ioseph et Beniamin
35:25
filii Balae ancillae Rahelis Dan et Nepthalim
35:26
filii Zelphae ancillae Liae Gad et Aser hii filii Iacob qui nati sunt ei in Mesopotamiam Syriae
35:27
venit etiam ad Isaac patrem suum in Mambre civitatem Arbee haec est Hebron in qua peregrinatus est Abraham et Isaac

35:28
et conpleti sunt dies Isaac centum octoginta annorum
35:29
consumptusque aetate mortuus est et adpositus populo suo senex et plenus dierum et sepelierunt eum Esau et Iacob filii sui.

36

36:1
hae sunt autem generationes Esau ipse est Edom
36:2
Esau accepit uxores de filiabus Chanaan Ada filiam Elom Hetthei et Oolibama filiam Anae filiae Sebeon Evei
36:3
Basemath quoque filiam Ismahel sororem Nabaioth
36:4
peperit autem Ada Eliphaz Basemath genuit Rauhel
36:5
Oolibama edidit Hieus et Hielom et Core hii filii Esau qui nati sunt ei in terra Chanaan
36:6
tulit autem Esau uxores suas et filios et filias et omnem animam domus suae et substantiam et pecora et cuncta quae habere poterat in terra Chanaan et abiit in alteram regionem recessitque a fratre suo Iacob
36:7
divites enim erant valde et simul habitare non poterant nec sustinebat eos terra peregrinationis eorum prae multitudine gregum
36:8
habitavitque Esau in monte Seir ipse est Edom
36:9
hae sunt generationes Esau patris Edom in monte Seir
36:10
et haec nomina filiorum eius Eliphaz filius Ada uxoris Esau Rauhel quoque filius Basemath uxoris eius
36:11
fueruntque filii Eliphaz Theman Omar Sephu et Gatham et Cenez
36:12
erat autem Thamna concubina Eliphaz filii Esau quae peperit ei Amalech hii sunt filii Adae uxoris Esau
36:13
filii autem Rauhel Naath et Zara Semma et Meza hii filii Basemath uxoris Esau
36:14
isti quoque erant filii Oolibama filiae Ana filiae Sebeon uxoris Esau quos genuit ei Hieus et Hielom et Core
36:15

hii duces filiorum Esau filii Eliphaz primogeniti Esau dux Theman dux Omar dux Sephu dux Cenez
36:16
dux Core dux Gatham dux Amalech hii filii Eliphaz in terra Edom et hii filii Adae
36:17
hii quoque filii Rauhel filii Esau dux Naath dux Zara dux Semma dux Meza hii duces Rauhel in terra Edom isti filii Basemath uxoris Esau
36:18
hii autem filii Oolibama uxoris Esau dux Hieus dux Hielom dux Core hii duces Oolibama filiae Ana uxoris Esau
36:19
isti filii Esau et hii duces eorum ipse est Edom
36:20
isti filii Seir Horrei habitatores terrae Lotham et Sobal et Sebeon et Anan
36:21
Dison et Eser et Disan hii duces Horrei filii Seir in terra Edom
36:22
facti sunt autem filii Lotham Horrei et Heman erat autem soror Lotham Thamna
36:23
et isti filii Sobal Alvam et Maneeth et Hebal Sephi et Onam
36:24
et hii filii Sebeon Ahaia et Anam iste est Ana qui invenit aquas calidas in solitudine cum pasceret asinos Sebeon patris sui
36:25
habuitque filium Disan et filiam Oolibama
36:26
et isti filii Disan Amdan et Esban et Iethran et Charan
36:27
hii quoque filii Eser Balaan et Zevan et Acham
36:28
habuit autem filios Disan Hus et Aran
36:29
isti duces Horreorum dux Lothan dux Sobal dux Sebeon dux Ana
36:30
dux Dison dux Eser dux Disan isti duces Horreorum qui imperaverunt in terra Seir
36:31
reges autem qui regnaverunt in terra Edom antequam haberent regem filii Israhel fuerunt hii
36:32
Bale filius Beor nomenque urbis eius Denaba
36:33
mortuus est autem Bale et regnavit pro eo Iobab filius Zare de Bosra
36:34
cumque mortuus esset Iobab regnavit pro eo Husan de terra Themanorum

36:35
hoc quoque mortuo regnavit pro eo Adad filius Badadi qui percussit Madian in regione Moab et nomen urbis eius Ahuith
36:36
cumque mortuus esset Adad regnavit pro eo Semla de Maserecha
36:37
hoc quoque mortuo regnavit pro eo Saul de fluvio Rooboth
36:38
cumque et hic obisset successit in regnum Baalanam filius Achobor
36:39
isto quoque mortuo regnavit pro eo Adad nomenque urbis eius Phau et appellabatur uxor illius Meezabel filia Matred filiae Mizaab
36:40
haec ergo nomina Esau in cognationibus et locis et vocabulis suis dux Thamna dux Alva dux Ietheth
36:41
dux Oolibama dux Ela dux Phinon
36:42
dux Cenez dux Theman dux Mabsar
36:43
dux Mabdiel dux Iram hii duces Edom habitantes in terra imperii sui ipse est Esau pater Idumeorum.

37

37:1
habitavit autem Iacob in terra Chanaan in qua peregrinatus est pater suus
37:2
et hae sunt generationes eius Ioseph cum sedecim esset annorum pascebat gregem cum fratribus suis adhuc puer et erat cum filiis Balae et Zelphae uxorum patris sui accusavitque fratres suos apud patrem crimine pessimo
37:3
Israhel autem diligebat Ioseph super omnes filios suos eo quod in senectute genuisset eum fecitque ei tunicam polymitam
37:4
videntes autem fratres eius quod a patre plus cunctis filiis amaretur oderant eum nec poterant ei quicquam pacificum loqui
37:5
accidit quoque ut visum somnium referret fratribus quae causa maioris odii seminarium fuit
37:6
dixitque ad eos audite somnium meum quod vidi
37:7
putabam ligare nos manipulos in agro et quasi consurgere manipulum meum et stare vestrosque manipulos circumstantes adorare manipulum meum

37:8
responderunt fratres eius numquid rex noster eris aut subiciemur dicioni tuae haec ergo causa somniorum atque sermonum invidiae et odii fomitem ministravit
37:9
aliud quoque vidit somnium quod narrans fratribus ait vidi per somnium quasi solem et lunam et stellas undecim adorare me
37:10
quod cum patri suo et fratribus rettulisset increpavit eum pater et dixit quid sibi vult hoc somnium quod vidisti num ego et mater tua et fratres adorabimus te super terram
37:11
invidebant igitur ei fratres sui pater vero rem tacitus considerabat
37:12
cumque fratres illius in pascendis gregibus patris morarentur in Sychem
37:13
dixit ad eum Israhel fratres tui pascunt oves in Sycimis veni mittam te ad eos quo respondente
37:14
praesto sum ait vade et vide si cuncta prospera sint erga fratres tuos et pecora et renuntia mihi quid agatur missus de valle Hebron venit in Sychem
37:15
invenitque eum vir errantem in agro et interrogavit quid quaereret
37:16
at ille respondit fratres meos quaero indica mihi ubi pascant greges
37:17
dixitque ei vir recesserunt de loco isto audivi autem eos dicentes eamus in Dothain perrexit ergo Ioseph post fratres suos et invenit eos in Dothain
37:18
qui cum vidissent eum procul antequam accederet ad eos cogitaverunt illum occidere
37:19
et mutuo loquebantur ecce somniator venit
37:20
venite occidamus eum et mittamus in cisternam veterem dicemusque fera pessima devoravit eum et tunc apparebit quid illi prosint somnia sua
37:21
audiens hoc Ruben nitebatur liberare eum de manibus eorum et dicebat
37:22
non interficiamus animam eius nec effundatis sanguinem sed proicite eum in cisternam hanc quae est in solitudine manusque vestras servate innoxias hoc autem dicebat volens eripere eum de manibus eorum et reddere patri suo
37:23
confestim igitur ut pervenit ad fratres nudaverunt eum tunica talari et polymita
37:24
miseruntque in cisternam quae non habebat aquam

37:25
et sedentes ut comederent panem viderunt viatores Ismahelitas venire de Galaad et camelos eorum portare aromata et resinam et stacten in Aegyptum
37:26
dixit ergo Iudas fratribus suis quid nobis prodest si occiderimus fratrem nostrum et celaverimus sanguinem ipsius
37:27
melius est ut vendatur Ismahelitis et manus nostrae non polluantur frater enim et caro nostra est adquieverunt fratres sermonibus eius
37:28
et praetereuntibus Madianitis negotiatoribus extrahentes eum de cisterna vendiderunt Ismahelitis viginti argenteis qui duxerunt eum in Aegyptum
37:29
reversusque Ruben ad cisternam non invenit puerum
37:30
et scissis vestibus pergens ad fratres ait puer non conparet et ego quo ibo
37:31
tulerunt autem tunicam eius et in sanguinem hedi quem occiderant tinxerunt
37:32
mittentes qui ferrent ad patrem et dicerent hanc invenimus vide utrum tunica filii tui sit an non
37:33
quam cum agnovisset pater ait tunica filii mei est fera pessima comedit eum bestia devoravit Ioseph
37:34
scissisque vestibus indutus est cilicio lugens filium multo tempore
37:35
congregatis autem cunctis liberis eius ut lenirent dolorem patris noluit consolationem recipere et ait descendam ad filium meum lugens in infernum et illo perseverante in fletu
37:36
Madianei vendiderunt Ioseph in Aegypto Putiphar eunucho Pharaonis magistro militiae.

38

38:1
eo tempore descendens Iudas a fratribus suis divertit ad virum odollamitem nomine Hiram
38:2
viditque ibi filiam hominis chananei vocabulo Suae et uxore accepta ingressus est ad eam
38:3
quae concepit et peperit filium vocavitque nomen eius Her
38:4
rursum concepto fetu natum filium nominavit Onam
38:5
tertium quoque peperit quem appellavit Sela quo nato parere ultra cessavit

38:6
dedit autem Iudas uxorem primogenito suo Her nomine Thamar
38:7
fuitque Her primogenitus Iudae nequam in conspectu Domini et ab eo occisus est
38:8
dixit ergo Iudas ad Onam filium suum ingredere ad uxorem fratris tui et sociare illi ut suscites semen fratri tuo
38:9
ille sciens non sibi nasci filios introiens ad uxorem fratris sui semen fundebat in terram ne liberi fratris nomine nascerentur
38:10
et idcirco percussit eum Dominus quod rem detestabilem faceret
38:11
quam ob rem dixit Iudas Thamar nurui suae esto vidua in domo patris tui donec crescat Sela filius meus timebat enim ne et ipse moreretur sicut fratres eius quae abiit et habitavit in domo patris sui
38:12
evolutis autem multis diebus mortua est filia Suae uxor Iudae qui post luctum consolatione suscepta ascendebat ad tonsores ovium suarum ipse et Hiras opilio gregis Odollamita in Thamnas
38:13
nuntiatumque est Thamar quod socer illius ascenderet in Thamnas ad tondendas oves
38:14
quae depositis viduitatis vestibus adsumpsit theristrum et mutato habitu sedit in bivio itineris quod ducit Thamnam eo quod crevisset Sela et non eum accepisset maritum
38:15
quam cum vidisset Iudas suspicatus est esse meretricem operuerat enim vultum suum ne cognosceretur
38:16
ingrediensque ad eam ait dimitte me ut coeam tecum nesciebat enim quod nurus sua esset qua respondente quid mihi dabis ut fruaris concubitu meo
38:17
dixit mittam tibi hedum de gregibus rursum illa dicente patiar quod vis si dederis mihi arrabonem donec mittas quod polliceris
38:18
ait Iudas quid vis tibi pro arrabone dari respondit anulum tuum et armillam et baculum quem manu tenes ad unum igitur coitum concepit mulier
38:19
et surgens abiit depositoque habitu quem adsumpserat induta est viduitatis vestibus
38:20
misit autem Iudas hedum per pastorem suum Odollamitem ut reciperet pignus quod dederat mulieri qui cum non invenisset eam
38:21

interrogavit homines loci illius ubi est mulier quae sedebat in bivio respondentibus cunctis non fuit in loco isto meretrix

38:22

reversus est ad Iudam et dixit ei non inveni eam sed et homines loci illius dixerunt mihi numquam ibi sedisse scortum

38:23

ait Iudas habeat sibi certe mendacii nos arguere non poterit ego misi hedum quem promiseram et tu non invenisti eam

38:24

ecce autem post tres menses nuntiaverunt Iudae dicentes fornicata est Thamar nurus tua et videtur uterus illius intumescere dixit Iudas producite eam ut conburatur

38:25

quae cum educeretur ad poenam misit ad socerum suum dicens de viro cuius haec sunt concepi cognosce cuius sit anulus et armilla et baculus

38:26

qui agnitis muneribus ait iustior me est quia non tradidi eam Sela filio meo attamen ultra non cognovit illam

38:27

instante autem partu apparuerunt gemini in utero atque in ipsa effusione infantum unus protulit manum in qua obsetrix ligavit coccinum dicens

38:28

iste egreditur prior

38:29

illo vero retrahente manum egressus est alter dixitque mulier quare divisa est propter te maceria et ob hanc causam vocavit nomen eius Phares

38:30

postea egressus est frater in cuius manu erat coccinum quem appellavit Zara.

39

39:1

igitur Ioseph ductus est in Aegyptum emitque eum Putiphar eunuchus Pharaonis princeps exercitus vir aegyptius de manu Ismahelitarum a quibus perductus erat

39:2

fuitque Dominus cum eo et erat vir in cunctis prospere agens habitabatque in domo domini sui

39:3

qui optime noverat esse Dominum cum eo et omnia quae gereret ab eo dirigi in manu illius

39:4

invenitque Ioseph gratiam coram domino suo et ministrabat ei a quo praepositus omnibus gubernabat creditam sibi domum et universa quae tradita fuerant

39:5

benedixitque Dominus domui Aegyptii propter Ioseph et multiplicavit tam in aedibus quam in agris cunctam eius substantiam

39:6
nec quicquam aliud noverat nisi panem quo vescebatur erat autem Ioseph pulchra facie et decorus aspectu
39:7
post multos itaque dies iecit domina oculos suos in Ioseph et ait dormi mecum
39:8
qui nequaquam adquiescens operi nefario dixit ad eam ecce dominus meus omnibus mihi traditis ignorat quid habeat in domo sua
39:9
nec quicquam est quod non in mea sit potestate vel non tradiderit mihi praeter te quae uxor eius es quomodo ergo possum malum hoc facere et peccare in Deum meum
39:10
huiuscemodi verbis per singulos dies et mulier molesta erat adulescenti et ille recusabat stuprum
39:11
accidit autem ut quadam die intraret Ioseph domum et operis quippiam absque arbitris faceret
39:12
et illa adprehensa lacinia vestimenti eius diceret dormi mecum qui relicto in manu illius pallio fugit et egressus est foras
39:13
cumque vidisset mulier vestem in manibus suis et se esse contemptam
39:14
vocavit homines domus suae et ait ad eos en introduxit virum hebraeum ut inluderet nobis ingressus est ad me ut coiret mecum cumque ego succlamassem
39:15
et audisset vocem meam reliquit pallium quod tenebam et fugit foras
39:16
in argumentum ergo fidei retentum pallium ostendit marito revertenti domum
39:17
et ait ingressus est ad me servus hebraeus quem adduxisti ut inluderet mihi
39:18
cumque vidisset me clamare reliquit pallium et fugit foras
39:19
his auditis dominus et nimium credulus verbis coniugis iratus est valde
39:20
tradiditque Ioseph in carcerem ubi vincti regis custodiebantur et erat ibi clausus
39:21
fuit autem Dominus cum Ioseph et misertus illius dedit ei gratiam in conspectu principis carceris
39:22
qui tradidit in manu ipsius universos vinctos qui in custodia tenebantur et quicquid fiebat sub ipso erat
39:23

nec noverat aliquid cunctis ei creditis Dominus enim erat cum illo et omnia eius opera dirigebat.

40

40:1
his ita gestis accidit ut peccarent duo eunuchi pincerna regis Aegypti et pistor domino suo
40:2
iratusque Pharao contra eos nam alter pincernis praeerat alter pistoribus
40:3
misit eos in carcerem principis militum in quo erat vinctus et Ioseph
40:4
at custos carceris tradidit eos Ioseph qui et ministrabat eis aliquantum temporis fluxerat et illi in custodia tenebantur
40:5
videruntque ambo somnium nocte una iuxta interpretationem congruam sibi
40:6
ad quos cum introisset Ioseph mane et vidisset eos tristes
40:7
sciscitatus est dicens cur tristior est hodie solito facies vestra
40:8
qui responderunt somnium vidimus et non est qui interpretetur nobis dixitque ad eos Ioseph numquid non Dei est interpretatio referte mihi quid videritis
40:9
narravit prior praepositus pincernarum somnium videbam coram me vitem
40:10
in qua erant tres propagines crescere paulatim gemmas et post flores uvas maturescere
40:11
calicemque Pharaonis in manu mea tuli ergo uvas et expressi in calicem quem tenebam et tradidi poculum Pharaoni
40:12
respondit Ioseph haec est interpretatio somnii tres propagines tres adhuc dies sunt
40:13
post quos recordabitur Pharao magisterii tui et restituet te in gradum pristinum dabisque ei calicem iuxta officium tuum sicut facere ante consueveras
40:14
tantum memento mei cum tibi bene fuerit et facies mecum misericordiam ut suggeras Pharaoni et educat me de isto carcere
40:15
quia furto sublatus sum de terra Hebraeorum et hic innocens in lacum missus sum
40:16
videns pistorum magister quod prudenter somnium dissolvisset ait et ego vidi somnium quod haberem tria canistra farinae super caput meum
40:17

et in uno canistro quod erat excelsius portare me omnes cibos qui fiunt arte pistoria avesque comedere ex eo
40:18
respondit Ioseph haec est interpretatio somnii tria canistra tres adhuc dies sunt
40:19
post quos auferet Pharao caput tuum ac suspendet te in cruce et lacerabunt volucres carnes tuas
40:20
exin dies tertius natalicius Pharaonis erat qui faciens grande convivium pueris suis recordatus est inter epulas magistri pincernarum et pistorum principis
40:21
restituitque alterum in locum suum ut porrigeret regi poculum
40:22
alterum suspendit in patibulo ut coniectoris veritas probaretur
40:23
et tamen succedentibus prosperis praepositus pincernarum oblitus est interpretis sui.

41

41:1
post duos annos vidit Pharao somnium putabat se stare super fluvium
41:2
de quo ascendebant septem boves pulchrae et crassae nimis et pascebantur in locis palustribus
41:3
aliae quoque septem emergebant de flumine foedae confectaeque macie et pascebantur in ipsa amnis ripa in locis virentibus
41:4
devoraveruntque eas quarum mira species et habitudo corporum erat expergefactus Pharao
41:5
rursum dormivit et vidit alterum somnium septem spicae pullulabant in culmo uno plenae atque formonsae
41:6
aliae quoque totidem spicae tenues et percussae uredine oriebantur
41:7
devorantes omnem priorum pulchritudinem evigilans post quietem
41:8
et facto mane pavore perterritus misit ad coniectores Aegypti cunctosque sapientes et accersitis narravit somnium nec erat qui interpretaretur
41:9
tunc demum reminiscens pincernarum magister ait confiteor peccatum meum
41:10
iratus rex servis suis me et magistrum pistorum retrudi iussit in carcerem principis militum
41:11

ubi una nocte uterque vidimus somnium praesagum futurorum
41:12
erat ibi puer hebraeus eiusdem ducis militum famulus cui narrantes somnia
41:13
audivimus quicquid postea rei probavit eventus ego enim redditus sum officio meo et ille suspensus est in cruce
41:14
protinus ad regis imperium eductum de carcere Ioseph totonderunt ac veste mutata obtulerunt ei
41:15
cui ille ait vidi somnia nec est qui edisserat quae audivi te prudentissime conicere
41:16
respondit Ioseph absque me Deus respondebit prospera Pharaoni
41:17
narravit ergo ille quod viderat putabam me stare super ripam fluminis
41:18
et septem boves de amne conscendere pulchras nimis et obesis carnibus quae in pastu paludis virecta carpebant
41:19
et ecce has sequebantur aliae septem boves in tantum deformes et macilentae ut numquam tales in terra Aegypti viderim
41:20
quae devoratis et consumptis prioribus
41:21
nullum saturitatis dedere vestigium sed simili macie et squalore torpebant evigilans rursum sopore depressus
41:22
vidi somnium septem spicae pullulabant in culmo uno plenae atque pulcherrimae
41:23
aliae quoque septem tenues et percussae uredine oriebantur stipula
41:24
quae priorum pulchritudinem devorarunt narravi coniectoribus somnium et nemo est qui edisserat
41:25
respondit Ioseph somnium regis unum est quae facturus est Deus ostendit Pharaoni
41:26
septem boves pulchrae et septem spicae plenae septem ubertatis anni sunt eandemque vim somnii conprehendunt
41:27
septem quoque boves tenues atque macilentae quae ascenderunt post eas et septem spicae tenues et vento urente percussae septem anni sunt venturae famis
41:28
qui hoc ordine conplebuntur

41:29
ecce septem anni venient fertilitatis magnae in universa terra Aegypti
41:30
quos sequentur septem anni alii tantae sterilitatis ut oblivioni tradatur cuncta retro abundantia consumptura est enim fames omnem terram
41:31
et ubertatis magnitudinem perditura inopiae magnitudo
41:32
quod autem vidisti secundo ad eandem rem pertinens somnium firmitatis indicium est eo quod fiat sermo Dei et velocius impleatur
41:33
nunc ergo provideat rex virum sapientem et industrium et praeficiat eum terrae Aegypti
41:34
qui constituat praepositos per singulas regiones et quintam partem fructuum per septem annos fertilitatis
41:35
qui iam nunc futuri sunt congreget in horrea et omne frumentum sub Pharaonis potestate condatur serveturque in urbibus
41:36
et paretur futurae septem annorum fami quae pressura est Aegyptum et non consumetur terra inopia
41:37
placuit Pharaoni consilium et cunctis ministris eius
41:38
locutusque est ad eos num invenire poterimus talem virum qui spiritu Dei plenus sit
41:39
dixit ergo ad Ioseph quia ostendit Deus tibi omnia quae locutus es numquid sapientiorem et similem tui invenire potero
41:40
tu eris super domum meam et ad tui oris imperium cunctus populus oboediet uno tantum regni solio te praecedam
41:41
dicens quoque rursum Pharao ad Ioseph ecce constitui te super universam terram Aegypti
41:42
tulit anulum de manu sua et dedit in manu eius vestivitque eum stola byssina et collo torquem auream circumposuit
41:43
fecitque ascendere super currum suum secundum clamante praecone ut omnes coram eo genuflecterent et praepositum esse scirent universae terrae Aegypti
41:44
dixit quoque rex ad Ioseph ego sum Pharao absque tuo imperio non movebit quisquam manum aut pedem in omni terra Aegypti
41:45

vertitque nomen illius et vocavit eum lingua aegyptiaca Salvatorem mundi dedit quoque illi uxorem Aseneth filiam Putiphare sacerdotis Heliopoleos egressus itaque Ioseph ad terram Aegypti

41:46

triginta autem erat annorum quando stetit in conspectu regis Pharaonis circuivit omnes regiones Aegypti

41:47

venitque fertilitas septem annorum et in manipulos redactae segetes congregatae sunt in horrea Aegypti

41:48

omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est

41:49

tantaque fuit multitudo tritici ut harenae maris coaequaretur et copia mensuram excederet

41:50

nati sunt autem Ioseph filii duo antequam veniret fames quos ei peperit Aseneth filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos

41:51

vocavitque nomen primogeniti Manasse dicens oblivisci me fecit Deus omnium laborum meorum et domum patris mei

41:52

nomen quoque secundi appellavit Ephraim dicens crescere me fecit Deus in terra paupertatis meae

41:53

igitur transactis septem annis ubertatis qui fuerant in Aegypto

41:54

coeperunt venire septem anni inopiae quos praedixerat Ioseph et in universo orbe fames praevaluit in cuncta autem terra Aegypti erat panis

41:55

qua esuriente clamavit populus ad Pharaonem alimenta petens quibus ille respondit ite ad Ioseph et quicquid vobis dixerit facite

41:56

crescebat autem cotidie fames in omni terra aperuitque Ioseph universa horrea et vendebat Aegyptiis nam et illos oppresserat fames

41:57

omnesque provinciae veniebant in Aegyptum ut emerent escas et malum inopiae temperarent.

42

42:1

audiens autem Iacob quod alimenta venderentur in Aegypto dixit filiis suis quare neglegitis

42:2

audivi quod triticum venundetur in Aegypto descendite et emite nobis necessaria ut possimus vivere et non consumamur inopia

42:3

descendentes igitur fratres Ioseph decem ut emerent frumenta in Aegypto
42:4
Beniamin domi retento ab Iacob qui dixerat fratribus eius ne forte in itinere quicquam patiatur mali
42:5
ingressi sunt terram Aegypti cum aliis qui pergebant ad emendum erat autem fames in terra Chanaan
42:6
et Ioseph princeps Aegypti atque ad illius nutum frumenta populis vendebantur cumque adorassent eum fratres sui
42:7
et agnovisset eos quasi ad alienos durius loquebatur interrogans eos unde venistis qui responderunt de terra Chanaan ut emamus victui necessaria
42:8
et tamen fratres ipse cognoscens non est agnitus ab eis
42:9
recordatusque somniorum quae aliquando viderat ait exploratores estis ut videatis infirmiora terrae venistis
42:10
qui dixerunt non est ita domine sed servi tui venerunt ut emerent cibos
42:11
omnes filii unius viri sumus pacifici venimus nec quicquam famuli tui machinantur mali
42:12
quibus ille respondit aliter est inmunita terrae huius considerare venistis
42:13
et illi duodecim inquiunt servi tui fratres sumus filii viri unius in terra Chanaan minimus cum patre nostro est alius non est super
42:14
hoc est ait quod locutus sum exploratores estis
42:15
iam nunc experimentum vestri capiam per salutem Pharaonis non egrediemini hinc donec veniat frater vester minimus
42:16
mittite e vobis unum et adducat eum vos autem eritis in vinculis donec probentur quae dixistis utrum falsa an vera sint alioquin per salutem Pharaonis exploratores estis
42:17
tradidit ergo eos custodiae tribus diebus
42:18
die autem tertio eductis de carcere ait facite quod dixi et vivetis Deum enim timeo
42:19
si pacifici estis frater vester unus ligetur in carcere vos autem abite et ferte frumenta quae emistis in domos vestras
42:20

et fratrem vestrum minimum ad me adducite ut possim vestros probare sermones et non moriamini fecerunt ut dixerat
42:21
et locuti sunt invicem merito haec patimur quia peccavimus in fratrem nostrum videntes angustiam animae illius cum deprecaretur nos et non audivimus idcirco venit super nos ista tribulatio
42:22
e quibus unus Ruben ait numquid non dixi vobis nolite peccare in puerum et non audistis me en sanguis eius exquiritur
42:23
nesciebant autem quod intellegeret Ioseph eo quod per interpretem loquebatur ad eos
42:24
avertitque se parumper et flevit et reversus locutus est ad eos
42:25
tollens Symeon et ligans illis praesentibus iussitque ministris ut implerent saccos eorum tritico et reponerent pecunias singulorum in sacculis suis datis supra cibariis in via qui fecerunt ita
42:26
at illi portantes frumenta in asinis profecti sunt
42:27
apertoque unus sacco ut daret iumento pabulum in diversorio contemplatus pecuniam in ore sacculi
42:28
dixit fratribus suis reddita est mihi pecunia en habetur in sacco et obstupefacti turbatique dixerunt mutuo quidnam est hoc quod fecit nobis Deus
42:29
veneruntque ad Iacob patrem suum in terra Chanaan et narraverunt ei omnia quae accidissent sibi dicentes
42:30
locutus est nobis dominus terrae dure et putavit nos exploratores provinciae
42:31
cui respondimus pacifici sumus nec ullas molimur insidias
42:32
duodecim fratres uno patre geniti sumus unus non est super minimus cum patre versatur in terra Chanaan
42:33
qui ait nobis sic probabo quod pacifici sitis fratrem vestrum unum dimittite apud me et cibaria domibus vestris necessaria sumite et abite
42:34
fratremque vestrum minimum adducite ad me ut sciam quod non sitis exploratores et istum qui tenetur in vinculis recipere possitis ac deinceps emendi quae vultis habeatis licentiam
42:35

his dictis cum frumenta effunderent singuli reppererunt in ore saccorum ligatas pecunias exterritisque simul omnibus

42:36

dixit pater Iacob absque liberis me esse fecistis Ioseph non est super Symeon tenetur in vinculis Beniamin auferetis in me haec mala omnia reciderunt

42:37

cui respondit Ruben duos filios meos interfice si non reduxero illum tibi trade in manu mea et ego eum restituam

42:38

at ille non descendet inquit filius meus vobiscum frater eius mortuus est ipse solus remansit si quid ei adversi acciderit in terra ad quam pergitis deducetis canos meos cum dolore ad inferos.

43

43:1

interim fames omnem terram vehementer premebat

43:2

consumptisque cibis quos ex Aegypto detulerant dixit Iacob ad filios suos revertimini et emite pauxillum escarum

43:3

respondit Iudas denuntiavit nobis vir ille sub testificatione iurandi dicens non videbitis faciem meam nisi fratrem vestrum minimum adduxeritis vobiscum

43:4

si ergo vis mittere eum nobiscum pergemus pariter et ememus tibi necessaria

43:5

si autem non vis non ibimus vir enim ut saepe diximus denuntiavit nobis dicens non videbitis faciem meam absque fratre vestro minimo

43:6

dixit eis Israhel in meam hoc fecistis miseriam ut indicaretis ei et alium habere vos fratrem

43:7

at illi responderunt interrogavit nos homo per ordinem nostram progeniem si pater viveret si haberemus fratrem et nos respondimus ei consequenter iuxta id quod fuerat sciscitatus numquid scire poteramus quod dicturus esset adducite vobiscum fratrem vestrum

43:8

Iudas quoque dixit patri suo mitte puerum mecum ut proficiscamur et possimus vivere ne moriamur nos et parvuli nostri

43:9

ego suscipio puerum de manu mea require illum nisi reduxero et tradidero eum tibi ero peccati in te reus omni tempore

43:10

si non intercessisset dilatio iam vice altera venissemus

43:11

igitur Israhel pater eorum dixit ad eos si sic necesse est facite quod vultis sumite de optimis terrae fructibus in vasis vestris et deferte viro munera modicum resinae et mellis et styracis et stactes et terebinthi et amigdalarum
43:12
pecuniamque duplicem ferte vobiscum et illam quam invenistis in sacculis reportate ne forte errore factum sit
43:13
sed et fratrem vestrum tollite et ite ad virum
43:14
Deus autem meus omnipotens faciat vobis eum placabilem et remittat vobiscum fratrem vestrum quem tenet et hunc Beniamin ego autem quasi orbatus absque liberis ero
43:15
tulerunt ergo viri munera et pecuniam duplicem et Beniamin descenderuntque in Aegyptum et steterunt coram Ioseph
43:16
quos cum ille vidisset et Beniamin simul praecepit dispensatori domus suae dicens introduc viros domum et occide victimas et instrue convivium quoniam mecum sunt comesuri meridie
43:17
fecit ille sicut fuerat imperatum et introduxit viros domum
43:18
ibique exterriti dixerunt mutuo propter pecuniam quam rettulimus prius in saccis nostris introducti sumus ut devolvat in nos calumniam et violenter subiciat servituti et nos et asinos nostros
43:19
quam ob rem in ipsis foribus accedentes ad dispensatorem
43:20
locuti sunt oramus domine ut audias iam ante descendimus ut emeremus escas
43:21
quibus emptis cum venissemus ad diversorium aperuimus sacculos nostros et invenimus pecuniam in ore saccorum quam nunc eodem pondere reportamus
43:22
sed et aliud adtulimus argentum ut emamus quae necessaria sunt non est in nostra conscientia quis eam posuerit in marsuppiis nostris
43:23
at ille respondit pax vobiscum nolite timere Deus vester et Deus patris vestri dedit vobis thesauros in sacculis vestris nam pecuniam quam dedistis mihi probatam ego habeo eduxitque ad eos Symeon
43:24
et introductis domum adtulit aquam et laverunt pedes suos deditque pabula asinis eorum
43:25
illi vero parabant munera donec ingrederetur Ioseph meridie audierant enim quod ibi comesuri essent panem
43:26

igitur ingressus est Ioseph domum suam obtuleruntque ei munera tenentes in manibus et adoraverunt proni in terram

43:27

at ille clementer resalutatis eis interrogavit dicens salvusne est pater vester senex de quo dixeratis mihi adhuc vivit

43:28

qui responderunt sospes est servus tuus pater noster adhuc vivit et incurvati adoraverunt eum

43:29

adtollens autem oculos Ioseph vidit Beniamin fratrem suum uterinum et ait iste est frater vester parvulus de quo dixeratis mihi et rursum Deus inquit misereatur tui fili mi

43:30

festinavitque quia commota fuerant viscera eius super fratre suo et erumpebant lacrimae et introiens cubiculum flevit

43:31

rursusque lota facie egressus continuit se et ait ponite panes

43:32

quibus adpositis seorsum Ioseph et seorsum fratribus Aegyptiis quoque qui vescebantur simul seorsum inlicitum est enim Aegyptiis comedere cum Hebraeis et profanum putant huiuscemodi convivium

43:33

sederunt coram eo primogenitus iuxta primogenita sua et minimus iuxta aetatem suam et mirabantur nimis

43:34

sumptis partibus quas ab eo acceperant maiorque pars venit Beniamin ita ut quinque partibus excederet biberuntque et inebriati sunt cum eo.

44

44:1

praecepit autem Ioseph dispensatori domus suae dicens imple saccos eorum frumento quantum possunt capere et pone pecuniam singulorum in summitate sacci

44:2

scyphum autem meum argenteum et pretium quod dedit tritici pone in ore sacci iunioris factumque est ita

44:3

et orto mane dimissi sunt cum asinis suis

44:4

iamque urbem exierant et processerant paululum tum Ioseph arcessito dispensatore domus surge inquit persequere viros et adprehensis dicito quare reddidistis malum pro bono

44:5

scyphum quem furati estis ipse est in quo bibit dominus meus et in quo augurari solet pessimam rem fecistis

44:6

fecit ille ut iusserat et adprehensis per ordinem locutus est

44:7
qui responderunt quare sic loquitur dominus noster ut servi tui tantum flagitii commiserint
44:8
pecuniam quam invenimus in summitate saccorum reportavimus ad te de terra Chanaan et quomodo consequens est ut furati simus de domo domini tui aurum vel argentum
44:9
apud quemcumque fuerit inventum servorum tuorum quod quaeris moriatur et nos servi erimus domini nostri
44:10
qui dixit fiat iuxta vestram sententiam apud quem fuerit inventum ipse sit servus meus vos autem eritis innoxii
44:11
itaque festinato deponentes in terram saccos aperuerunt singuli
44:12
quos scrutatus incipiens a maiore usque ad minimum invenit scyphum in sacco Beniamin
44:13
at illi scissis vestibus oneratisque rursum asinis reversi sunt in oppidum
44:14
primusque Iudas cum fratribus ingressus est ad Ioseph necdum enim de loco abierat omnesque ante eum in terra pariter corruerunt
44:15
quibus ille ait cur sic agere voluistis an ignoratis quod non sit similis mei in augurandi scientia
44:16
cui Iudas quid respondebimus inquit domino meo vel quid loquemur aut iusti poterimus obtendere Deus invenit iniquitatem servorum tuorum en omnes servi sumus domini mei et nos et apud quem inventus est scyphus
44:17
respondit Ioseph absit a me ut sic agam qui furatus est scyphum ipse sit servus meus vos autem abite liberi ad patrem vestrum
44:18
accedens propius Iudas confidenter ait oro domine mi loquatur servus tuus verbum in auribus tuis et ne irascaris famulo tuo tu es enim post Pharaonem
44:19
dominus meus interrogasti prius servos tuos habetis patrem aut fratrem
44:20
et nos respondimus tibi domino meo est nobis pater senex et puer parvulus qui in senecta illius natus est cuius uterinus frater est mortuus et ipsum solum habet mater sua pater vero tenere diligit eum
44:21
dixistique servis tuis adducite eum ad me et ponam oculos meos super illum
44:22

suggessimus domino meo non potest puer relinquere patrem suum si enim illum dimiserit morietur
44:23
et dixisti servis tuis nisi venerit frater vester minimus vobiscum non videbitis amplius faciem meam
44:24
cum ergo ascendissemus ad famulum tuum patrem nostrum narravimus ei omnia quae locutus est dominus meus
44:25
et dixit pater noster revertimini et emite nobis parum tritici
44:26
cui diximus ire non possumus si frater noster minimus descendet nobiscum proficiscemur simul alioquin illo absente non audemus videre faciem viri
44:27
atque ille respondit vos scitis quod duos genuerit mihi uxor mea
44:28
egressus est unus et dixistis bestia devoravit eum et hucusque non conparet
44:29
si tuleritis et istum et aliquid ei in via contigerit deducetis canos meos cum maerore ad inferos
44:30
igitur si intravero ad servum tuum patrem nostrum et puer defuerit cum anima illius ex huius anima pendeat
44:31
videritque eum non esse nobiscum morietur et deducent famuli tui canos eius cum dolore ad inferos
44:32
ego proprie servus tuus qui in meam hunc recepi fidem et spopondi dicens nisi reduxero eum peccati reus ero in patrem meum omni tempore
44:33
manebo itaque servus tuus pro puero in ministerium domini mei et puer ascendat cum fratribus suis
44:34
non enim possum redire ad patrem absente puero ne calamitatis quae oppressura est patrem meum testis adsistam.

45

45:1
non se poterat ultra cohibere Ioseph multis coram adstantibus unde praecepit ut egrederentur cuncti foras et nullus interesset alienus agnitioni mutuae
45:2
elevavitque vocem cum fletu quam audierunt Aegyptii omnisque domus Pharaonis
45:3

et dixit fratribus suis ego sum Ioseph adhuc pater meus vivit nec poterant respondere fratres nimio timore perterriti
45:4
ad quos ille clementer accedite inquit ad me et cum accessissent prope ego sum ait Ioseph frater vester quem vendidistis in Aegypto
45:5
nolite pavere nec vobis durum esse videatur quod vendidistis me in his regionibus pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Aegyptum
45:6
biennium est quod fames esse coepit in terra et adhuc quinque anni restant quibus nec arari poterit nec meti
45:7
praemisitque me Deus ut reservemini super terram et escas ad vivendum habere possitis
45:8
non vestro consilio sed Dei huc voluntate missus sum qui fecit me quasi patrem Pharaonis et dominum universae domus eius ac principem in omni terra Aegypti
45:9
festinate et ascendite ad patrem meum et dicetis ei haec mandat filius tuus Ioseph Deus me fecit dominum universae terrae Aegypti descende ad me ne moreris
45:10
et habita in terra Gessen erisque iuxta me tu et filii tui et filii filiorum tuorum oves tuae et armenta tua et universa quae possides
45:11
ibique te pascam adhuc enim quinque anni residui sunt famis ne et tu pereas et domus tua et omnia quae possides
45:12
en oculi vestri et oculi fratris mei Beniamin vident quod os meum loquatur ad vos
45:13
nuntiate patri meo universam gloriam meam et cuncta quae vidistis in Aegypto festinate et adducite eum ad me
45:14
cumque amplexatus recidisset in collum Beniamin fratris sui flevit illo quoque flente similiter super collum eius
45:15
osculatusque est Ioseph omnes fratres suos et ploravit super singulos post quae ausi sunt loqui ad eum
45:16
auditumque est et celebri sermone vulgatum in aula regis venerunt fratres Ioseph et gavisus est Pharao atque omnis familia eius
45:17
dixitque ad Ioseph ut imperaret fratribus suis dicens onerantes iumenta ite in terram Chanaan
45:18

et tollite inde patrem vestrum et cognationem et venite ad me et ego dabo vobis omnia bona Aegypti ut comedatis medullam terrae
45:19
praecipe etiam ut tollant plaustra de terra Aegypti ad subvectionem parvulorum suorum et coniugum ac dicito tollite patrem vestrum et properate quantocius venientes
45:20
ne dimittatis quicquam de supellectili vestra quia omnes opes Aegypti vestrae erunt
45:21
fecerunt filii Israhel ut eis mandatum fuerat quibus dedit Ioseph plaustra secundum Pharaonis imperium et cibaria in itinere
45:22
singulisque proferri iussit binas stolas Beniamin vero dedit trecentos argenteos cum quinque stolis optimis
45:23
tantundem pecuniae et vestium mittens patri suo addens eis asinos decem qui subveherent ex omnibus divitiis Aegypti et totidem asinas triticum in itinere panesque portantes
45:24
dimisit ergo fratres suos et proficiscentibus ait ne irascamini in via
45:25
qui ascendentes ex Aegypto venerunt in terram Chanaan ad patrem suum Iacob
45:26
et nuntiaverunt ei dicentes Ioseph vivit et ipse dominatur in omni terra Aegypti quo audito quasi de gravi somno evigilans tamen non credebat eis
45:27
illi contra referebant omnem ordinem rei cumque vidisset plaustra et universa quae miserat revixit spiritus eius
45:28
et ait sufficit mihi si adhuc Ioseph filius meus vivit vadam et videbo illum antequam moriar.

46

46:1
profectusque Israhel cum omnibus quae habebat venit ad puteum Iuramenti et mactatis ibi victimis Deo patris sui Isaac
46:2
audivit eum per visionem nocte vocantem se et dicentem sibi Iacob Iacob cui respondit ecce adsum
46:3
ait illi Deus ego sum Fortissimus Deus patris tui noli timere et descende in Aegyptum quia in gentem magnam faciam te ibi
46:4
ego descendam tecum illuc et ego inde adducam te revertentem Ioseph quoque ponet manum suam super oculos tuos
46:5

surrexit Iacob a puteo Iuramenti tuleruntque eum filii cum parvulis et uxoribus suis in plaustris quae miserat Pharao ad portandum senem

46:6

et omnia quae possederat in terra Chanaan venitque in Aegyptum cum omni semine suo

46:7

filii eius et nepotes filiae et cuncta simul progenies

46:8

haec sunt autem nomina filiorum Israhel qui ingressi sunt in Aegyptum ipse cum liberis suis primogenitus Ruben

46:9

filii Ruben Enoch et Phallu et Esrom et Charmi

46:10

filii Symeon Iemuhel et Iamin et Ahod et Iachin et Saher et Saul filius Chananitidis

46:11

filii Levi Gerson Caath et Merari

46:12

filii Iuda Her et Onan et Sela et Phares et Zara mortui sunt autem Her et Onan in terra Chanaan natique sunt filii Phares Esrom et Amul

46:13

filii Isachar Thola et Phua et Iob et Semron

46:14

filii Zabulon Sared et Helon et Iahelel

46:15

hii filii Liae quos genuit in Mesopotamiam Syriae cum Dina filia sua omnes animae filiorum eius et filiarum triginta tres

46:16

filii Gad Sephion et Haggi Suni et Esebon Heri et Arodi et Areli

46:17

filii Aser Iamne et Iesua et Iesui et Beria Sara quoque soror eorum filii Beria Heber et Melchihel

46:18

hii filii Zelphae quam dedit Laban Liae filiae suae et hos genuit Iacob sedecim animas

46:19

filii Rahel uxoris Iacob Ioseph et Beniamin

46:20

natique sunt Ioseph filii in terra Aegypti quos genuit ei Aseneth filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos Manasses et Ephraim

46:21

filii Beniamin Bela et Bechor et Asbel Gera et Naaman et Ehi et Ros Mophim et Opphim et Ared

46:22

hii filii Rahel quos genuit Iacob omnes animae quattuordecim

46:23

filii Dan Usim
46:24
filii Nepthalim Iasihel et Guni et Hieser et Sallem
46:25
hii filii Balae quam dedit Laban Raheli filiae suae et hos genuit Iacob omnes animae septem
46:26
cunctae animae quae ingressae sunt cum Iacob in Aegyptum et egressae de femore illius absque uxoribus filiorum sexaginta sex
46:27
filii autem Ioseph qui nati sunt ei in terra Aegypti animae duae omnis anima domus Iacob quae ingressa est Aegyptum fuere septuaginta
46:28
misit autem Iudam ante se ad Ioseph ut nuntiaret ei et ille occurreret in Gessen
46:29
quo cum pervenisset iuncto Ioseph curru suo ascendit obviam patri ad eundem locum vidensque eum inruit super collum eius et inter amplexus flevit
46:30
dixitque pater ad Ioseph iam laetus moriar quia vidi faciem tuam et superstitem te relinquo
46:31
et ille locutus est ad fratres et ad omnem domum patris sui ascendam et nuntiabo Pharaoni dicamque ei fratres mei et domus patris mei qui erant in terra Chanaan venerunt ad me
46:32
et sunt viri pastores ovium curamque habent alendorum gregum pecora sua et armenta et omnia quae habere potuerunt adduxerunt secum
46:33
cumque vocaverit vos et dixerit quod est opus vestrum
46:34
respondebitis viri pastores sumus servi tui ab infantia nostra usque in praesens et nos et patres nostri haec autem dicetis ut habitare possitis in terra Gessen quia detestantur Aegyptii omnes pastores ovium.

47

47:1
ingressus ergo Ioseph nuntiavit Pharaoni dicens pater meus et fratres oves eorum et armenta et cuncta quae possident venerunt de terra Chanaan et ecce consistunt in terra Gessen
47:2
extremos quoque fratrum suorum quinque viros statuit coram rege
47:3
quos ille interrogavit quid habetis operis responderunt pastores ovium sumus servi tui et nos et patres nostri
47:4
ad peregrinandum in terra tua venimus quoniam non est herba gregibus servorum tuorum ingravescente fame in regione Chanaan petimusque ut esse nos iubeas servos tuos in terra

Gessen
47:5
dixit itaque rex ad Ioseph pater tuus et fratres tui venerunt ad te
47:6
terra Aegypti in conspectu tuo est in optimo loco fac habitare eos et trade eis terram Gessen quod si nosti esse in eis viros industrios constitue illos magistros pecorum meorum
47:7
post haec introduxit Ioseph patrem suum ad regem et statuit eum coram eo qui benedicens illi
47:8
et interrogatus ab eo quot sunt dies annorum vitae tuae
47:9
respondit dies peregrinationis vitae meae centum triginta annorum sunt parvi et mali et non pervenerunt usque ad dies patrum meorum quibus peregrinati sunt
47:10
et benedicto rege egressus est foras
47:11
Ioseph vero patri et fratribus suis dedit possessionem in Aegypto in optimo loco terrae solo Ramesses ut praeceperat Pharao
47:12
et alebat eos omnemque domum patris sui praebens cibaria singulis
47:13
in toto enim orbe panis deerat et oppresserat fames terram maxime Aegypti et Chanaan
47:14
e quibus omnem pecuniam congregavit pro venditione frumenti et intulit eam in aerarium regis
47:15
cumque defecisset emptoris pretium venit cuncta Aegyptus ad Ioseph dicens da nobis panes quare morimur coram te deficiente pecunia
47:16
quibus ille respondit adducite pecora vestra et dabo vobis pro eis cibos si pretium non habetis
47:17
quae cum adduxissent dedit eis alimenta pro equis et ovibus et bubus et asinis sustentavitque eos illo anno pro commutatione pecorum
47:18
veneruntque anno secundo et dixerunt ei non celamus dominum nostrum quod deficiente pecunia pecora simul defecerint nec clam te est quod absque corporibus et terra nihil habeamus
47:19
cur ergo morimur te vidente et nos et terra nostra tui erimus eme nos in servitutem regiam et praebe semina ne pereunte cultore redigatur terra in solitudinem
47:20
emit igitur Ioseph omnem terram Aegypti vendentibus singulis possessiones suas prae magnitudine famis subiecitque eam Pharaoni

47:21
et cunctos populos eius a novissimis terminis Aegypti usque ad extremos fines eius
47:22
praeter terram sacerdotum quae a rege tradita fuerat eis quibus et statuta cibaria ex horreis publicis praebebantur et idcirco non sunt conpulsi vendere possessiones suas
47:23
dixit ergo Ioseph ad populos en ut cernitis et vos et terram vestram Pharao possidet accipite semina et serite agros
47:24
ut fruges habere possitis quintam partem regi dabitis quattuor reliquas permitto vobis in sementem et in cibos famulis et liberis vestris
47:25
qui responderunt salus nostra in manu tua est respiciat nos tantum dominus noster et laeti serviemus regi
47:26
ex eo tempore usque in praesentem diem in universa terra Aegypti regibus quinta pars solvitur et factum est quasi in legem absque terra sacerdotali quae libera ab hac condicione fuit
47:27
habitavit ergo Israhel in Aegypto id est in terra Gessen et possedit eam auctusque est et multiplicatus nimis
47:28
et vixit in ea decem et septem annis factique sunt omnes dies vitae illius centum quadraginta septem annorum
47:29
cumque adpropinquare cerneret mortis diem vocavit filium suum Ioseph et dixit ad eum si inveni gratiam in conspectu tuo pone manum sub femore meo et facies mihi misericordiam et veritatem ut non sepelias me in Aegypto
47:30
sed dormiam cum patribus meis et auferas me de hac terra condasque in sepulchro maiorum cui respondit Ioseph ego faciam quod iussisti
47:31
et ille iura ergo inquit mihi quo iurante adoravit Israhel Deum conversus ad lectuli caput.

48

48:1
his ita transactis nuntiatum est Ioseph quod aegrotaret pater eius qui adsumptis duobus filiis Manasse et Ephraim ire perrexit
48:2
dictumque est seni ecce filius tuus Ioseph venit ad te qui confortatus sedit in lectulo
48:3
et ingresso ad se ait Deus omnipotens apparuit mihi in Luza quae est in terra Chanaan benedixitque mihi

48:4
et ait ego te augebo et multiplicabo et faciam in turbas populorum daboque tibi terram hanc et semini tuo post te in possessionem sempiternam
48:5
duo igitur filii tui qui nati sunt tibi in terra Aegypti antequam huc venirem ad te mei erunt Ephraim et Manasses sicut Ruben et Symeon reputabuntur mihi
48:6
reliquos autem quos genueris post eos tui erunt et nomine fratrum suorum vocabuntur in possessionibus suis
48:7
mihi enim quando veniebam de Mesopotamiam mortua est Rahel in terra Chanaan in ipso itinere eratque vernum tempus et ingrediebar Ephratam et sepelivi eam iuxta viam Ephratae quae alio nomine appellatur Bethleem
48:8
videns autem filios eius dixit ad eum qui sunt isti
48:9
respondit filii mei sunt quos dedit mihi Deus in hoc loco adduc inquit eos ad me ut benedicam illis
48:10
oculi enim Israhel caligabant prae nimia senectute et clare videre non poterat adplicitosque ad se deosculatus et circumplexus
48:11
dixit ad filium non sum fraudatus aspectu tuo insuper ostendit mihi Deus semen tuum
48:12
cumque tulisset eos Ioseph de gremio patris adoravit pronus in terram
48:13
et posuit Ephraim ad dexteram suam id est ad sinistram Israhel Manassen vero in sinistra sua ad dexteram scilicet patris adplicuitque ambos ad eum
48:14
qui extendens manum dextram posuit super caput Ephraim iunioris fratris sinistram autem super caput Manasse qui maior natu erat commutans manus
48:15
benedixitque Ioseph filio suo et ait Deus in cuius conspectu ambulaverunt patres mei Abraham et Isaac Deus qui pascit me ab adulescentia mea usque in praesentem diem
48:16
angelus qui eruit me de cunctis malis benedicat pueris et invocetur super eos nomen meum nomina quoque patrum meorum Abraham et Isaac et crescant in multitudinem super terram
48:17
videns autem Ioseph quod posuisset pater suus dexteram manum super caput Ephraim graviter accepit et adprehensam patris manum levare conatus est de capite Ephraim et transferre super caput Manasse
48:18

dixitque ad patrem non ita convenit pater quia hic est primogenitus pone dexteram tuam super caput eius
48:19
qui rennuens ait scio fili mi scio et iste quidem erit in populos et multiplicabitur sed frater eius iunior maior illo erit et semen illius crescet in gentes
48:20
benedixitque eis in ipso tempore dicens in te benedicetur Israhel atque dicetur faciat tibi Deus sicut Ephraim et sicut Manasse constituitque Ephraim ante Manassen
48:21
et ait ad Ioseph filium suum en ego morior et erit Deus vobiscum reducetque vos ad terram patrum vestrorum
48:22
do tibi partem unam extra fratres tuos quam tuli de manu Amorrei in gladio et arcu meo.

49

49:1
vocavit autem Iacob filios suos et ait eis congregamini ut adnuntiem quae ventura sunt vobis diebus novissimis
49:2
congregamini et audite filii Iacob audite Israhel patrem vestrum
49:3
Ruben primogenitus meus tu fortitudo mea et principium doloris mei prior in donis maior imperio
49:4
effusus es sicut aqua non crescas quia ascendisti cubile patris tui et maculasti stratum eius
49:5
Symeon et Levi fratres vasa iniquitatis bellantia
49:6
in consilio eorum ne veniat anima mea et in coetu illorum non sit gloria mea quia in furore suo occiderunt virum et in voluntate sua suffoderunt murum
49:7
maledictus furor eorum quia pertinax et indignatio illorum quia dura dividam eos in Iacob et dispergam illos in Israhel
49:8
Iuda te laudabunt fratres tui manus tua in cervicibus inimicorum tuorum adorabunt te filii patris tui
49:9
catulus leonis Iuda a praeda fili mi ascendisti requiescens accubuisti ut leo et quasi leaena quis suscitabit eum
49:10
non auferetur sceptrum de Iuda et dux de femoribus eius donec veniat qui mittendus est et ipse erit expectatio gentium
49:11

ligans ad vineam pullum suum et ad vitem o fili mi asinam suam lavabit vino stolam suam et sanguine uvae pallium suum
49:12
pulchriores oculi eius vino et dentes lacte candidiores
49:13
Zabulon in litore maris habitabit et in statione navium pertingens usque ad Sidonem
49:14
Isachar asinus fortis accubans inter terminos
49:15
vidit requiem quod esset bona et terram quod optima et subposuit umerum suum ad portandum factusque est tributis serviens
49:16
Dan iudicabit populum suum sicut et alia tribus Israhel
49:17
fiat Dan coluber in via cerastes in semita mordens ungulas equi ut cadat ascensor eius retro
49:18
salutare tuum expectabo Domine
49:19
Gad accinctus proeliabitur ante eum et ipse accingetur retrorsum
49:20
Aser pinguis panis eius et praebebit delicias regibus
49:21
Nepthalim cervus emissus et dans eloquia pulchritudinis
49:22
filius adcrescens Ioseph filius adcrescens et decorus aspectu filiae discurrerunt super murum
49:23
sed exasperaverunt eum et iurgati sunt invideruntque illi habentes iacula
49:24
sedit in forti arcus eius et dissoluta sunt vincula brachiorum et manuum illius per manus potentis Iacob inde pastor egressus est lapis Israhel
49:25
Deus patris tui erit adiutor tuus et Omnipotens benedicet tibi benedictionibus caeli desuper benedictionibus abyssi iacentis deorsum benedictionibus uberum et vulvae
49:26
benedictiones patris tui confortatae sunt benedictionibus patrum eius donec veniret desiderium collium aeternorum fiant in capite Ioseph et in vertice nazarei inter fratres suos
49:27
Beniamin lupus rapax mane comedet praedam et vespere dividet spolia
49:28
omnes hii in tribubus Israhel duodecim haec locutus est eis pater suus benedixitque singulis benedictionibus propriis
49:29

et praecepit eis dicens ego congregor ad populum meum sepelite me cum patribus meis in spelunca duplici quae est in agro Ephron Hetthei
49:30
contra Mambre in terra Chanaan quam emit Abraham cum agro ab Ephron Hettheo in possessionem sepulchri
49:31
ibi sepelierunt eum et Sarram uxorem eius ibi sepultus est Isaac cum Rebecca coniuge ibi et Lia condita iacet
49:32
finitisque mandatis quibus filios instruebat collegit pedes suos super lectulum et obiit adpositusque est ad populum suum.

50

50:1
quod cernens Ioseph ruit super faciem patris flens et deosculans eum
50:2
praecepitque servis suis medicis ut aromatibus condirent patrem
50:3
quibus iussa explentibus transierunt quadraginta dies iste quippe mos erat cadaverum conditorum flevitque eum Aegyptus septuaginta diebus
50:4
et expleto planctus tempore locutus est Ioseph ad familiam Pharaonis si inveni gratiam in conspectu vestro loquimini in auribus Pharaonis
50:5
eo quod pater meus adiuraverit me dicens en morior in sepulchro meo quod fodi mihi in terra Chanaan sepelies me ascendam igitur et sepeliam patrem meum ac revertar
50:6
dixitque ei Pharao ascende et sepeli patrem tuum sicut adiuratus es
50:7
quo ascendente ierunt cum eo omnes senes domus Pharaonis cunctique maiores natu terrae Aegypti
50:8
domus Ioseph cum fratribus suis absque parvulis et gregibus atque armentis quae dereliquerant in terra Gessen
50:9
habuit quoque in comitatu currus et equites et facta est turba non modica
50:10
veneruntque ad aream Atad quae sita est trans Iordanem ubi celebrantes exequias planctu magno atque vehementi impleverunt septem dies
50:11
quod cum vidissent habitatores terrae Chanaan dixerunt planctus magnus est iste Aegyptiis et idcirco appellaverunt nomen loci illius Planctus Aegypti
50:12

fecerunt ergo filii Iacob sicut praeceperat eis
50:13
et portantes eum in terram Chanaan sepelierunt in spelunca duplici quam emerat Abraham cum agro in possessionem sepulchri ab Ephron Hettheo contra faciem Mambre
50:14
reversusque est Ioseph in Aegyptum cum fratribus suis et omni comitatu sepulto patre
50:15
quo mortuo timentes fratres eius et mutuo conloquentes ne forte memor sit iniuriae quam passus est et reddat nobis malum omne quod fecimus
50:16
mandaverunt ei pater tuus praecepit nobis antequam moreretur
50:17
ut haec tibi verbis illius diceremus obsecro ut obliviscaris sceleris fratrum tuorum et peccati atque malitiae quam exercuerunt in te nos quoque oramus ut servis Dei patris tui dimittas iniquitatem hanc quibus auditis flevit Ioseph
50:18
veneruntque ad eum fratres sui et proni in terram dixerunt servi tui sumus
50:19
quibus ille respondit nolite timere num Dei possumus rennuere voluntatem
50:20
vos cogitastis de me malum et Deus vertit illud in bonum ut exaltaret me sicut inpraesentiarum cernitis et salvos faceret multos populos
50:21
nolite metuere ego pascam vos et parvulos vestros consolatusque est eos et blande ac leniter est locutus
50:22
et habitavit in Aegypto cum omni domo patris sui vixitque centum decem annis et vidit Ephraim filios usque ad tertiam generationem filii quoque Machir filii Manasse nati sunt in genibus Ioseph
50:23
quibus transactis locutus est fratribus suis post mortem meam Deus visitabit vos et ascendere faciet de terra ista ad terram quam iuravit Abraham Isaac et Iacob
50:24
cumque adiurasset eos atque dixisset Deus visitabit vos asportate vobiscum ossa mea de loco isto
50:25
mortuus est expletis centum decem vitae suae annis et conditus aromatibus repositus est in loculo in Aegypto.